

କି ମୁଖ ହ୍ୟ ତାହାତେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭୂତ୍ତର୍ଦିଗୀର୍
 ଇଷ୍ଟିକି ବିମୟ ଅବଧିନ କୁଳ ଆଶ୍ରମ ବିବରନ
 ନିବେଦନ କୁରିବ ଏ ଦେଶେ ଏତେ ହିନ୍ଦୁମାନେର ଏଣୁ
 ଅଞ୍ଚଳ ଇହାର ନାମ ମାଲଓପ୍ରା ରାଜ୍ୟ ଏଥାନେও
 ପୂର୍ବର ପୁତ୍ରିଆ ପୂଜା ଏବଂ ଯାଗ ଏହି ଦାନ
 ସ୍ଥାନ ଇତ୍ୟାଦି ଏକଇ ଯତ ଜିଲ୍ ପରେ ମୁହିଁକ୍ଷ
 ବିବରନ ଯରିଲ ମହାଚାର ଆଗ୍ରହନେ ମହନ୍ତ
 ଅନିତ୍ୟ ପୁରଫୁଲ ଶାନ୍ତି ଲୋପାନ୍ତା ହେଯା ଏଥିନ
 ଏ ଦେଶେ ଯେଣୁ ବିବରନ ପୁରାଣ ହେଯାଇଁ
 ଏଥିନ ମହନ୍ତ ବନ୍ ଏକବ୍ରଦ୍ଧ କାହାର ମହିତ କାହାର
 ଭିନ୍ନ ଭାବେର ଲେଖ ନାହିଁ ମେ ଶାନ୍ତି ବିବରନ
 ଆଶ୍ରମ ଆଜାନୁକ୍ରମ ନିବେଦନ କୁରିତେଛି ।
 ଭଗବାନ ସୃଜି କୁରିଯା ପୁର୍ବୟ ଯାନୁଷକେ
 ମୁହିଁନ କୁରିଯା ଉଦ୍‌ଦୋଦ୍ୟାନେ ମୁହିଁ ଦିଲେନ
 ମେ ପୁରସ୍କର ତାହାର ନାମ ଆଦ୍ୟ ଆର ଏଣୁ ଅନ
 କ୍ଷୀ ଜନ୍ମାଇଯା ଆଦ୍ୟର କ୍ଷୀ କୁରିଯା ଦିଲେନ
 ତାହାର ନାମ ହାତ୍ୟା । ଏହି ଦୁଇ ଅନ ମେ

ଓଦ୍ୟାନେ କୃତ୍ସଂ ପାଇଲ ମହାତାନ ଆଧୀଶୀତିରେ
ଦୁଇ ଯାହାର ଅବିଷ୍ଟତନ ହେଲ ଅହଙ୍କାରାପ୍ରି
ତାହାର ଇଚ୍ଛା ଔଷଧରେ ମୃଦ୍ଗିତନ୍ତ କରେ ଏହି
ମର୍କଳ ଅନ୍ତରେ ବିବେଚନା କରିଯାଇ ମର୍ମର
ଆକାର ହେଯାଇ ମେଇ ଓଦ୍ୟାନେ ଯାଇଯା ଦେଖିଲ
କ୍ଷାଓଯା ଏକାନ୍ତରେ ତାହାର ମଞ୍ଜୁଷା କରିଯା
ଜିଜୀମା କରିଲ ତୋମରା କି ଏ ଓଦ୍ୟାନେର
କୃତ୍ସଂ ପାଇଯାଇଛା । କ୍ଷାଓଯା ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷର କରିଯା
କହିଲେନ ବଟେ ଆମରା ଏ ବନେର କୁର୍ତ୍ତା
ହେଯାଇଛି । ଆମରା ଏ ମର୍କଳ ବୃକ୍ଷର ଫଳ
ପାଇତେ ପାରି କୈବଳ ଏହି ଯଦ୍ୟ ମାନେର ଦୁଇ
ଗାଁଜେର ଫଳ ପାଇତେ ବାରନ କରିଯା କହିଲେନ
ଯଦି ତୋମରା ଇହାର ଫଳ ପାଇବା ତବେ ନିତାନ୍ତ
ଯାଇବା । ଇହାତେ ମର୍ମର କଥେ ମହାତାନ ହାନିଯା
କହିଲ ତୋମରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଫଳ ପାଇଲେ ଯାଇବା
ନା ଔଷଧର କହିଲେନ ମେ ପୁତାରବା ବଚନ ଯଦି
ତୋରା ଏ ଗାଁଜେର ଫଳ ପାଇବି ତବେ ତୋରା

ଇଶ୍ୱରର ଯତ ଜୀବାନ ହିଁବି ଏତଦ୍ୟେ ଭଗୀବାନ
ପ୍ରତ୍ୟାମନୀ କରିଯା ଯାନୀ କରିଯାଇନ ତୁମି ଓ
ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଆନିଯା ଯାଓ ଦେଖି ପାଇଯା ଦେଖି
କେମନ ଯର । ତାହାର ସଂହେ ମେ ନାହିଁ ପାଇଯା
ଫଳ ଆନନ୍ଦନ କରିଲ କିଛୁ ଆପଣି ଯାଇଲ ଏବଂ
କିଛୁ ତାହାର ମ୍ବାଣୀ ଆଦିଶଙ୍କେ ଦିଲ ଏବଂ
ମେ ଓ ଯାଇଲ ଇହାତେ ତାହାର ଭଗୀବାନେର
ଆଜ୍ଞା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କରିଲ । ପରେ ଇଶ୍ୱର ଓ ଦ୍ୟାନେ
ଆମ୍ଭିଯା ଆଦିଯୀ ବଲିଯା ତାଙ୍କିଲେ ତାହାର
ବୃକ୍ଷର ଆବତାଳେ ଥାଇଯା କହିଲ ଭଗୀବାନ
ଆମ୍ଭିଯା ଏଥାନେ ଆଜି ଆମ୍ଭିଯା ଶୈଳୀ
ତୋମାର ମନ୍ୟୁଧେ ଆମିତେ ଆମାଦେର ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ହୁଁ । ଇଶ୍ୱର ସଲିଲେନ କେ ବଲିଲ ତୋର
ଦିଗିକେ ଓଲମ୍ବି ବୁଝି ତୋରୀ ମେ ବୃକ୍ଷର ଫଳ
ଯାଇଯାଇମ ପାହା ଆମି ଯାନୀ କରିଯାଇଲାମ
ଯାଇତେ ତୋରଦିଗିକେ ଆଦିଶ କହିଲ ହଁ ପ୍ରତ୍ୟେ
ତୋମାର ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ ଦିଲ ଆମାଙ୍କେ ଏବଂ ଆମି

ତାହା ପାଇଁଯାଇ ପାରେ ତିନି ଜିଜ୍ଞାସା କୁରିଲେନ
ତାହାଙ୍କେ କହ କିମ୍ବା ତୁ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ କୁରିଲି
ନାହିଁ ବନିଲ ମହାଶୟ ଏହି ମର୍ମାଦେଶେ ଆଗ୍ନି
ପାଇଲୀଏ ଏବଂ ପାଇଲାଏ ଆଶାର ମୁଖୀଙ୍କେ
ମେହି ଇହାତେ ଦୋଷାନ୍ତି ହେଲ ଆଦୟ ଏବଂ
ଫାଁଧ୍ୟା ତାହାର ମନ୍ତ୍ରାତ ମହନ୍ତି ତାହାର
ପାପୋ ପାପୀ । ଔଷଧ ନିୟମ କୁରିଯାଇଲେ
ପାପ କୁରିଲେ ତାହାର ଶାସ୍ତ୍ରମାଳାକୁ ନିଷ୍ଠାନ୍ତି
ହେଲେ ମୁଖଚୋଗି ମୂର୍ଗ କିନ୍ତୁ ଆଦିମୟର ପାପେ
ଯାନୁଷ ମହନ୍ତି ପାପିକ୍ଷା ହେଲ ମାନୁଷେର ଓଦ୍‌ଧାର
ପୂର୍ବ ମତେ ହେତେ ପାରେ ନା ଅମୋଦ୍ୟ ଆଜା
ଏବଂ ନିଷ୍ଠେ ଉଗିବାନେର ବ୍ୟତ୍ୟା ହେତେ ପାରେ
ନା ଅନ୍ତିନା ଓ ମୁର୍ଗୀର ମୁଖଚୋଗି ମହନ୍ତି
ଆପନି ମେ ଅନ୍ତି ଯନ୍ତ୍ରିତ ଉଗିବାନାତ ଆପନି ମେ ଅନ୍ତିନା
ମାନୁଷେର ଓପର୍ବ ପତିଲେ ଅନ୍ତି କାଳେ ତାହାର
ମୀଯା ହେତେ ପାରେ ନା । ଅତ୍ୟବ ଦେଖିଲେନ
ଇହାରଦେର ଆର ନିଷ୍ଠୃତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯଦି

ପାଠେର ମଶାନ ପୁଁତ୍ରିଙ୍କିତ୍ୟ ହୟ ତବେ ପାଂଚ ପାଞ୍ଜେ
ତାହା ମୃକ୍ଷିତେ ମନୁର କୋପାୟ ଔଷଧର ନିଷେଦ୍ଧ
ପାଂଚ ତାହାର ମଶାନ ଅନନ୍ତ ଜଗିତ୍ ହଇଲେନେବା
ହଇବେ କ୍ରେମନେ ଇତି ଯଦୀଯ ଭଗ୍ୟବାନେର ତୋଳ୍ଯା
ଯୟ ଶରୀର ହଇତେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଡେଜ ବାହିର ହଇଯା
କୁହିଲେନ ଆମି ପୃଥିବୀତେ ଜନ୍ମିବ ଏବଂ ପାଠେର
ଅନ୍ତରୀ ଦେହେ ଶୀତଳ କରିଯା ପାଠେର ପୁଁତ୍ରିଙ୍କିତ୍ୟ
ହଇବ । ମେହି ଯେଣୁଫ୍ରୀଡ ତାହାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବିବରନ ପୂର୍ବେ ଏତ ଉବିଷ୍ଟାତ ବଜା ହଇଲେନ
ପୃଥିବୀତେ ପୁଁଯ ମରକଲେଇ ଫ୍ରୀସ୍ଟ ବିବରନ କରିଯା
ଛେନ ତାହାରଦେର ବାକ୍ୟ ପୁତ୍ରିପାଲନାଥେ ଯହା
ପୁତ୍ର ଅନାଧିନାଥ ପୃଥିବୀତେ ଜନ୍ମିଯା ମାନେ
ଦିମ୍ବ ଶାନ୍ତି ହିତୋପଦେଶ କରିଲେନ । ଏବଂ
ବରସତ ଚମ୍ପକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲେନ ପୃଥିବୀତେ
କୁତେକୁ ଶର ପୁଣି ପାଇଲ ତାହାର ଆଜ୍ଞାୟ
ଏବଂ ମେହି ଅନ୍ଧର ଚନ୍ଦ୍ର ଦାନ ଏବଂ ବରସତେ
ପୁତ୍ରି ଶୁକ୍ରର ବାକ୍ୟ ଏହି ମତ ଅନେକୁ ଅନୁମୂଳ

ତିନି ନିରତ' କରିଲେନ କେବଳ ତାହାର
ଆଜ୍ଞାୟ । ଏବଂ ନାନା ଯତ କ୍ଲିଶ୍ ପାପିରାଦେର
ତ୍ରାନାଥେ' କିଜ ଦେହେ ବୀରନ କରିଯା ତରିଯାତ
ବାକ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନି ମାର୍ଗୀ ଗେଲେନ ଏବଂ ପୁନବର୍ବାର
ତିନ ଦିନାଭାରେ ଓଣ୍ଟାନ କରିଯା ଚଲିଶ ଦିବମ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୃଥିବୀତେ ଅବମିତି କରିଯା ମାନେ
ପୁନବର୍ବାର ଓପଦେଶ କରିଲେନ । ପରେ ତାହାର
ଶିଷ୍ୟରଦିଗିକେ ଓପଦେଶ କରିତେ ନିଯୁକ୍ତ
କରିଯା ଏଥିନ ତିନି ମୁଖେ ଭଗବାନେର ଦକ୍ଷିନ
ଭାଗେ ଆଜନ ଯେ ପାପୀ ତାହାର ଭକ୍ତ ଆମ୍ବା
କୁରେ ତାହାର ନାମ ମେଇ ଓନ୍ଧାର ହବେକ ।
ତାହାର ପାପେର ଜନ୍ମନା ଫ୍ରୀଛ ଲଈଯାଇନ ଏବଂ
ଦିମ୍ବ' ପ୍ରାଣ ହଇଲ ଫ୍ରୀଛ ଦିଯା ଇହାର ବିମ୍ବାର
ବିବରନ ମହାଦିମ୍ବ' ଶାସ୍ତ୍ର ଯଥିଲ ମର୍ଯ୍ୟାଣାର ଯଦୀ
ଜ୍ଞାତ ହଇବେନ ଅତ୍ୱର ଫ୍ରୀଛଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଣ ଦେଶ
ପୁରୁଷଙ୍କାଳେ ଅନ୍ଧକାରମଧ୍ୟ ଜିଲ ଏଥିନ ମହାଶନ୍ତ୍ର
ପୁରାଣ ହୁଅନ୍ତେ ଲୋକେରାଦେର ଜୀବ ନେତ୍ର

ପୁମନ ହେଯା ବିବେଚନା ହେଯାଜେ । ୧୯୦
ଲୋକେରଦେର ଅନେକ ଆନନ୍ଦ ଦିବ୍ୟ ଜୀବ
ବିଶିଷ୍ଟ ହେଯାଜେ ଆତ୍ମର ଶାସ୍ତ୍ର ଏହି ଦ୍ଵାରର
ଏହି ଅନୁଯାୟୀ ହେତେ ପାରିବେ ଓ ଅଥବା ଇହା
ପ୍ରକାଶ ହେତେଜେ ଇହାତେ ଅଧିକ ଆନନ୍ଦିତ
ହେଲାଯ । ଇହାର ଅଧିକ ଆତ୍ମ ଭାଗ୍ୟ କୃ
ତମଳନୟନେର ବିଯୋଗେ ପୁପ୍ରଷ୍ଟ ଅଶାଢ଼ାର
ପାଇଯା ଯାଦ୍ରେହି ଶୋକାବୃତ ହେଯା ଗେଲ ମେ ତୁଳ୍ଯ
ଦିଷ୍ୟ ମରଳେଣି ମେହି ପଥ ହେବେକ ତାହା
କିଛି ନହେ ଦୂଷଣ ଏହି ତାହାର ପର ଜନ୍ମା
ଅମୀଯା ହେତ ଶ୍ରୀକିର୍ତ୍ତ ବ୍ୟାତିରେକ ଲୋକେର ଡଳାର
ନାହିଁ ମାରଦିନ ପାକିବେଳ ତାହାର ପୁନ୍ଦ୍ରର ଦିଷ୍ୟ
ଆନିନକ୍ଷାର ବିବେଚନା ଅନୁଯାୟୀ କରା ଯାଇବେଳ
ଯାନର ଚୌବିରୀର ବିବରନ ପୂର୍ବେ ଶୁଭ ହେଯା
ଜିଲ ଏହି ମତ ବଟେ ସମ୍ମତ ମେ ଆନନ୍ଦିତ
ଏହାନେ ଆମିଯା ପାଦାନତ ହେଯାଜେ ୧୯୦ ଦୂଷଣ
ବାବମା ମରଳ ତ୍ୟାଗ କରିଯାଜେ ତାହାର କୃତ୍ୟା

ତାଙ୍କେ ଏଥାନକାର ମହିଳା ତାହାର ଗଲାଫାନ୍ତ
ଆମି ଓ ବିବେଚନା କରିଲାମ ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇ
ଲୋକ ନିଜ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଡ୍ୟାଗ୍ କରିଯାଇ ଶିଷ୍ଟତା
ଚରନ କରେ ତବେ ତାହାର ତାହାଙ୍କେ ଦୟା
କରେନ । ଆମରା ହୋଇ ବସୁ ଯାନୁଷ ଆମାର
ଦେର ଉଚିତ ତାହାରେ ଆଜାନୁକ୍ରମେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିପାରି ତାହାତେ ମେ ପୂର୍ବାବସି ଆମନକାର
କୁକୁରୀ ନିବିଷ୍ଟ ଆତ୍ମର ତାହାଙ୍କେ ଅଭୟ-ଦାନ
କରିଯାଇ ମେ ଏଥାନକାର ଶୀମଚିରଗାନେର
ଯାତ୍ରା ନିବିଷ୍ଟ ଜୀବିତେନ । ନାଗାରନ୍ତି ମଲିନ୍ତି
ଚିରକୌଳ ହେଲ କୋପାଁର ଗିଯାଇଁ ଅନୁମନ୍ତାନ
ଛିଲ ନା କିଞ୍ଚିତର ଲକ୍ଷଣ ପୂର୍ବେ ହେଯାଇଲ
ଆମନକାର ଅଧାନେ ଉପଗ୍ରହ ହେଯାଇଁ ତାଳିକେ
ଆଦଶ୍ୟକୁ ହେଲେ ଲେଖା ଯାଇବେଳେ । ଗୋକୁଳା
ନନ୍ଦ ମିଠେର ବିବରନେ ଆମ୍ବର୍ଯ୍ୟ ବେଦି ହେଲ
ତାହାଙ୍କେ ଦେଖା ଆଦଶ୍ୟକୁ ଆର ଛିରକାଳେର

ପରେ ଆପନଙ୍କାର ମାନ୍ଦ୍ରାତେ ଏ ଆନନ୍ଦ ମର୍ଯ୍ୟାଳୀର
ଅତ୍ୟର ଏହିତ ସମ୍ମନ ଘାଁଗୁପ୍ତର ମାଜନ ହିଲ୍
ଆପନଙ୍କାର ଆକୁଣ୍ଡୀ ପୂର୍ବ କାରନ ନିବେଦନ
ମିତି ।—

ରୋଜା ଅନ୍ୟ ରୋଜାକେ । —

ମୃଜାର ମୃଜନ କୁର୍ତ୍ତା ଗଣିତ ଜନେନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ସା
ହର୍ତ୍ତା କୁର୍ତ୍ତା ଯେହି ମହାଶୟ
ଧାହାର ଆକାରାକାର ହୟ ସୁଦ୍ଧି ଆଗୋଚର
ଜୀବ ନେନ୍ଦ୍ରେ ଯେ ଦର୍ଶନ ହୟ ।
ବାହ୍ୟ ଶକ୍ତି କୈହିତେ ନାରେ ବୁଝିତେ ତାଙ୍କେବା ପାରେ
ଅଜ ଶିବ ନାରେ କୁର୍ଦ୍ଦାଚନ
ଆର କେ ଜଗିତେ ଶକ୍ତ ତାର କର୍ତ୍ତରେ ବ୍ୟାକ
ମର ସୁଦ୍ଧି କିମେତେ ଗନନ

ଓର୍ଦ୍ଦ୍ରଶେଷେ ନମକାର କୁରିଯାଇ ଚତୁରେ ତାହାର
ଶତ୍ରୁନତି ସାନେ ସନ

ମେଇ ମେ ଆପଦହାରୀ ତାର ପାଦ ପଦ୍ମମରୀ
ପ୍ରେସ ଲିପି ଫୈଲ ଆରମ୍ଭନ ।

ବ୍ୟାପକ କାଳ ଗତ ହେଲ ଅଧିନିକାର ଗତିକ
ଜୋନାଥେ ଶ୍ରୀର ମିଂହକେ ପ୍ରେରିତେ ଅନୁମତି
ହଇଯାଇଲ ଉନ୍ନାଦ୍ୟ ନାଗପୁରଦ୍ୱାରିଶ ଦ୍ୱାରକା
ନାପ ହୁଏ କୁଟକ ପାଠନୀ କୁରିଯାଇଁ କଟକେର
ଦ୍ୱାର ଅସିରାର କରନେର ପ୍ରାଣେ ଶୃଗୁରୀର
ଜଳୟ ଶାତାଲିକ ହୁଯି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୌଶିଲେ
ମଧ୍ୟାଚାର ପାଇୟା ଗେଲ ତାହାତେ ବ୍ୟାସ୍ତ ଚିତ୍ତ
ଛିଲ । ମଧ୍ୟାଚାର ପାଇୟା ଯାତ୍ରେଇ ତିନ ଲକ୍ଷ
ମେନା ମଞ୍ଚା ହଇଯା କଟକେର ମଧ୍ୟେ ପାଠାଟୀ
ପୌଶିଲେ ଦ୍ୱାରକାନାଥ ଏଖାନକାର ମେନାର
କୋଳାଇଲେ କୁବୁ ହଇଯା ନିଜାଲୟ ବାହାରିତେ
ଛିଲେନ ଦୈଦ ଗତିକ ଦେଖ ଏଖାନକାର ଏକ
ମେନାପତି ଓ ଏକ ଲକ୍ଷ ତୁରଗାଙ୍କ ମେନା ପୁତ୍ର
ବନ୍ଦମର ଆମାର ମଧ୍ୟ ଅସିରାର ବେଳେ ହରେ

ତାହାରଦେର ଦେଖି ଛଇଲେ ତାହାରୀ ସ୍ଵାରକ୍ଷା
ନାଥେର ମେମାରଦିଗିଙ୍କେ ପରାମ୍ବୁ କୁରିଯା ହୁଏକେ
ଆକ୍ଷମନ କୁରିଯା ଆନିଯାଇଛେ । ତାହାର
ଅସିକ୍ଷାର ତାଣିପୁର ଓ ମାଧ୍ୟମିକ ରାଜ୍ୟ ନହେ
ତାହାରେ ତଥମିଶ୍ର ସ୍ଵାରପାଳଙ୍କେ କୁର୍ବା କୁରିଯା
ପାଠାନ ଗେନ ସ୍ଵାରପାଳ ଆନନ୍ଦକାଳ ଦେଖ ଦିଯା
ଯାଇବେକୁ ମେଇ ଗୋଡ଼େ ଶ୍ରୀର ଓ ଅନ୍ତାର ଓ
ପାଇଁନେ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ହେଲେନ । କୁବେ ଯାଇବେ ତାହାର
ନିରୋଧିନ ହୟ ତାଇ ପଞ୍ଚାତ ଲେଖି ଯାଇଦେକୁ ।
ପୁରୁଷ ଶ୍ରନ୍ତା ଶିଥାଇଲ କୌକୀତୁର ଅସିପତି
ବିଶ୍ଵରାଜା ଯେ ପୁରୁଷକାଳେ ଏହାନେ ଥାକୁଯା
ଦିନବାନ ହେଯାଇଲ ଏହନ ଆନନ୍ଦକାଳ ଆଲମ୍ୟ
ଫାରନ କୌକୀତୁର କରତଳ କୁରିଯା ରାଜ୍ୟ ନାମ
କୁରିଯାଇଛେ । ଏହନ ମେ କ୍ରିଷ୍ଣିତ ଦିନ ମଞ୍ଜୁ
କହିଲ ମେନା ରାଧିଯା ବାବୁକମୀତାଂଦି ଯହା
ତୀଥେ ଯାନ୍ତ୍ର ଲୋକେରଦେଶ ପଥେ ବାବିଆ ହେଯା
ମରଳ ଶୋକକେ ଲଟ୍ଟ କୁରିଯା ଲୟ ଏବଂ ଦର୍ଢିଦୁ

କାରିଲ କାହାଙ୍କେ ତୋଣି ରହେ ନା । ଏ ବିଷୟ
ଆମେତି ଶୁଣିଯା ପାଞ୍ଚିବେଳ ଉଥାଠ ଇହାର ଦୟନ
କରେନ ନା ଇହାର କାରନ କି । ମେ ତୌରେ
ମାତ୍ରାଯାତେର ହଜ ଆମେନକୀର୍ତ୍ତ ଅଶିକ୍ଷାର ନତୁବୀ
ଏଥାଂ ଦିଯା ତାହାର ମଧ୍ୟାଛି ହାନେର
ଆଟକ ହୁଁ ନା କିନ୍ତୁ ଆମେନି ଏପାନକୀର୍ତ୍ତ
ମୁହଁଦ ଆମେନକୀର୍ତ୍ତ ଅଶିକ୍ଷାରେ ମେନା ପାଠୀନ
ଆମେନକୀର୍ତ୍ତ ଅନୁମତି ତିବ୍ର ଇତେ ପାଇଁ ନା ।
ଏ କାରନ ଅନୁର୍ଚ୍ଛା କିମ୍ବା ଏଥାଂ ଦିଯା କୁନ୍ଦାଚିତ୍
ଇତେ ପାଇଁ ନା ଏହି ଅନୁମତି ହୁଁ ଲିଖିବେଳ
ତାହାର ପୁତ୍ରିକାରାପେ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରା ଯାଇବେଳେ
ମତୁବା ଯାହା ହୁଁ ଆମେନି କୁରିଦେନ ଏହିଓ
କେବଳ ଆ ନା ଦିଯା ଆମାର୍ଯ୍ୟ ହୁଁ ଲିଖିଲେ
ଅହୟତାରେ ଏପାନକୀର୍ତ୍ତ ମେମାପିତ୍ତିଗିନେରୀ
ଅଗ୍ନିରତ୍ତୀ ଇତେବେଳ ତାହାତେ ଅନ୍ୟମତ ହବେଣ୍ଟ
ନା । ଏ ଆମାର ଅବଶ୍ୟ କୁର୍ତ୍ତିବ୍ୟ କେନନା ମେ
ଆମାରଦେର ଦେବମୂଳୀ ତାହାର ଯାତ୍ରିର ବାଦିକୁ

येणा ताहार दमन अकुरुद्या नहे अनुमति
 अनुक्रमे करा पाइवेण। मिंहपुराविकाळी
 पूर्वापर ओपानकार आश्रित जानिताम् एपन
 ताहार गतायांत राज पूरेवदेव एपाने
 सदमवर्द्धा इहार विशेष कि। राज पूरेवा
 एपानकार नितान्त बहिरक्षि ए आज्ञालोक
 इहाते आत्मार बैदग्निता हय किन्तु एपान
 कार अल्पकरन एडै सामान्य विषयाते मानो
 योगी करे ना कि जानि दैव गतिक्रम्ये
 ताहार बैदग्नन हय तावै विवाद उत्तर
 मिंहपुरीके वाडन करिवेन एमत आर ना
 हय। यदितु तिनि आपेनकार ओपाने
 सहजतावे पूर्व मत ना पादेन जानिते
 पाहिले ताहार समोर्चित करिया पदाश्रूत
 कडवेर आटेक कि। ताहार कि शक्ति
 एपानकार सहित प्रतिष्ठानिता करिते एमत
 सद्गुर कोन कर्मे नहे पाहा हय पर्णात दूरा

हैदेक । ओउराटेर बन द मत हैयाजे
के एतु करिल विशेष जानि ना यदि आपन
काँर अफ्लेह लोके करिया थाके भाल
आमार इहु जानिते थाह । पूर्वकार
विवरन शुभ आजे पूर्वकाले कालकेतु
नामे बाहि अति दरिद्र औंशर इहुङमे
महामाया उगीतीर दस्ताते दिन प्राप्त हैया
ऐ लानेर ग्राजा हैयाजिल । मे कुत्काल
ताहार निश्चय जाना याय ना मान बनमूरीयम
लोके कुहे इहारि मर्दी काजकेतुर पूरी
आजे । ताहार विवरन यदि किछु प्रकाश
हैया थाके एपाने मराठार इहले देखनेर
इहु हैते पाँचे एकारन देवाराविना एवं
दैव आनुगीत्याते एपानकार अनुष्ठकरन
नितान्तु प्राप्ति आपनि ओ ऐ अफ्ले मनो
योग करेन उबे याहिया दुष्ट्या हय । विवे
ठना करिल जाना याय विश्व कि यदि पूर्व

द्वातांत्र उवे आहार ओ माने अनुकूलान्वित
 अतेव एपांनकाऱ्य मेतापतिया मे माने
 अवस्थिति करिले विवरन झाऊ इयेन अतेव
 ताहार कि पतिक जापनाथे संवाद
 दिवेत । पजम्बळ राय रुपक दिवस हइल
 एपाने आमियाचे ताहार एमत दर्शा केत
 ताहार पिता ओ पितामह मवर्कालेटे ओ
 एपांनकाऱ्य पुत्रिनीना मे विद्यान्वित हइया
 आमिया एपाने शरन लइयाचे आपांनकाऱ्य
 ए मान भिन्नफोट नहे अतेव ताहारु रुड
 ब्रूट करि नाही ताहार नियित लेया पाहे
 तेजे देखदेव राज गोशायी रुपक वंसर
 गांत हइल कायक दर्शने गियाजिलेन एवं
 ताहार पर ताहार भुता ओ मेहे परथे गांत
 करिया आगी पर्यंत पौलिलेन ए मराठार
 पूर्वेह पाओया गियाजिल परे शुना गियाजिल
 ये ताहार भुता पूर्वजदू करिया तोयार

ଓଧାନେ ଓପରିତ ହଇୟା ମତୀୟ ନିବିଷ୍ଟ
ଆଜେନ । କିନ୍ତୁ ଏ ମରୁଳ ମଶାଚାର ଅତି
ଆସା ଜନ୍ମେ ନାହିଁ ଏଯତ ହେବ କେବ ତାହାର
ପୁରୁଷ ପୁରସାନୁକ୍ରମେ ଏଥାନଙ୍କାର ପାଲିତ ଏବଂ
ଏଥାନଙ୍କାର ମେରିତ ତାହାତେ ଏଥାନ ହଇତେ
ନଷ୍ଟତା ଫୁରିଯା ଗିଯାଇେ ଏଥାନଙ୍କାର ଅନୁଯାତି
ବ୍ୟାତିରେକ ରୁଦ୍ଧାଚ ଆପନଙ୍କାର ମସ୍ତର ନହେ
ତାହାଙ୍କେ ମର୍ଭମଦ ଫୁରିତେ ଘାହା ହୁଣ୍ଡ ଘଦି
ତାହାରଦେର ବିବରନ ପୁଠାର ହଇୟା ଥାଙ୍କେ
ମଶାଚାର ପାଇଲେ ଏଥାନଙ୍କାର ଲୋକ ଘଟିଯା
ତାହାରଦିଗଙ୍କେ ଆନନ୍ଦନ ଫୁରିବେକ ନିବେଦନ
ମିତି ।—————

ରାଜ୍ୟ ଅନ୍ୟ ରାଜାଙ୍କେ ।—

ମର୍ବ୍ବ ସ୍ଵତ କୁର୍ମା ଯେଇ ସ୍ଵତ ଆଶିକାରୀ
ତାହାର ମୂଜନ ହୟ ଦିବମ ମର୍ବ୍ବରୀ ।
ହୃଦୟର ଯତ ଆଜେ ତାହ କୃତ ହୟ
ଜଗତେର ଯଦୀ ମେହି ମର୍ବ୍ବ ଶକ୍ତିଯୟ ।
ତାହାର ଚରନେ ନତି କରି ଘନେ ଘନ
ପୁତ୍ରୁତ୍ତର ଲିପି ଏହି କହିଲ ଲେଖନ ।

ଦ୍ୱାରକାନୀପ ସ୍ତ୍ରୀ ଅଧାନେ ଆଶିରିତ
ହେଯାଜେନ ମେ ଭାଲ ହେଯାଜେ ଏକୀବଳ ମେ
ଲାଗି ମୁର ଆଖଲେର ଧାବଦିଯ ଲୋକ କି ନିଆ
ଧିକାର କି ଡିନ୍ବାସିବାର ମର୍ବ୍ବଲେଣି ପିତା
ଦ୍ୱାରକ ଜିନ । ତାହାର ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରନାଲକେ
କୁର୍ମା ନିଯୁକ୍ତ କରିଯାଜେନ ମେ ଭାଲ ସଟେ କିନ୍ତୁ
ଦ୍ୱାରନାନ ଓ ଆଖଲେର ଜୀତ ନହେ ଭାଲ ତାହ
ବୁଦ୍ଧା ଯାଇବେକ ଏଥାବେ ପୌଶିଲେ ତାହାର
ଯେତେ ପର୍ବତୀଶ କୁର୍ମା ଯାଇବେକ ମେଘାନିକାର

ବିବରନ ଆଖିନେ ଓ ଜୀତ ନହେନ ଦ୍ୱାରନୀଳ ଓ
ତତୋଧିକ ମେ ଶାନ ବଡ଼ କଣିନ ମଦା ମର୍ଯ୍ୟଦା
ପାହାତିଯା ଡେଲୋଡ଼େରା ନୌଥିଯା ରାଜ୍ୟ ଲୁଟ୍
କରେ ତାହାର ବୁନ୍ଦା ଦୂର ରାଜୀର ଦ୍ୱାରକାନୀପ
ଏ ବିଷୟ ବଡ଼ଟେ କୁଣ୍ଡାଳିନ ଛିଲ ଦୈଵକମେ
ଆକ୍ରମିତ ହେଉଛେ ନତୁରା ତାହାର ମଶାନ
ଦୁଦିଯା ଯାତା ହିନ୍ଦୁହାନେ କେହ ନାହିଁ ମେଇ
ପାହାତିଯାବୁଦେର ଦାର ବିଦୁତ ଛିଲ ଯାହା
ହେବ ମେ ଶାନେ କେବଳ ଦ୍ୱାରନୀଳ ଦିଯା
ନିର୍ବାହ ହେତେ ପାଇଁ ନା । ମେନା ପୁଚୁର
ଆହାରକ ଏବଂ ଉନ୍ନତକ ଲୋକ ତାହାର ସବହା
ଏଥାନ ହେତେ ହେବେକ ଦ୍ୱାରିକାନୀପେର ରାଜ୍ୟ
ପୁରେ ଏହ ରାଜ୍ୟ ତିବିଷ୍ଟ ଛିଲ କିଛୁ କାଳ
ଦ୍ୱାରକାନୀପ ପୁରଳ ହେଯା ମୁହଁନୁ ହେଯା ଛିଲ
ଆନିବେନ । ବିରୁଜ୍ ବିବରନ ଆଖିନେ ରୁକ୍ଷି ଜୀତ
ନହେନ କୋନ ଦୂଷ୍ଟ ଲୋକ ଧାଇଯା ଏଥତୁ ଲାଗିନ
ପତ୍ରାନ କହିଯା ପାହିବେଣ । ଦୂଷ୍ଟର ମୁହଁଦାର

এই কোন মতে আঞ্চলিক বিবাদ হয় এই
তাহার দের মনোভীক্ষ তাহারি বিবেচনা না
কৃতিয়া যে তাহাতে আমা করে সেও সেই
মত পুরু। বিকৃণ মহা বীর্মুক দাতা তোকা
সদানুতী তাহার সদানুতীর আশ্চর্য আগ্রান
যাবদীয় যান্ত্রী লোকের দিগীকে রাজতোগে
অতিথি করে অপূরণ সাধীরণ সমস্ত লোকের
দিগীকে আনন্দান করে তাহার বিশ্ব রূপ দিতে
কেহ পারিবে না দেবতা তাহার মহায়।
তবে কি যে তাহার অধিকারে এক মাটি
আজে তাহাতে যান্ত্রীরা সবর্ব কালেই করে
আজেন তাহার বারন করিলে তাহার রাজ্যে
আর বিষয় কিছু নাই যে লিপিবৰ্ণেন আমি
তাহার দুষ্ণ করি কি আপনে সহজে তাহার
দুষ্ণ করেন সে এত ব্যক্তি নহে সে
আপনেই সুবীরা লোক তাহাকে হিতোপ
দেশের আবশ্যক বড় একটা নাই তবে

રને જણી હવે તોમારું શક્તિની રાહિલ
 આયારું એ આન્ધર્ય મને ભૂષ હિતેજે
 આત્મને તાહાકે અદીત નહેન પૂર્વ કાંલે
 સૂર્ગાંગ રાજા સર્વર્દાં ઇહારું એપાને કર
 દાયક હિતેન એપન આયારું તોમારું ઓંર
 તાહાર દાઓણ કરે ના એ તાહાર મૌજન્યાતા
 નતૂંણ તાહાર અમારી ક્રિ આયાકે તાહાર
 દ્વારાંપે વિવેચના કરિયાજેન આયારું યત્ત
 તાહાર શત્રુ દ્વારાંપાલ । તાહાર પુરુષોળિતા
 આયારું સહિત નહે આશ્રિ તાહાર આશ્રિત
 એવો આયારું યત્ત સહમૂદરથી પુસ્ત તાહાર
 વિષય કોન કર્યે કોન કર્થી કાંણ આયારું
 દેવ કેવલ જાઓલાય પુરુષ કરણ નિરસ્ત
 થાંહિબેન । સિંહ પુરોષિપેર વિષય ઘાંઠ
 લિપિયાજેન મે પુર્ણાન તાહાર દયતારસ્ત
 ચેક્ખે કરિલે ઓ એપાન દિયા આનુગત્ય
 હિતે પાણીએક । એજસ્ટ્ટ રન અનેક

କାଳେର ପତିତ ଜନିଲ ତାହା ଏପାନକାର
 ଲୋକେର ମୁଶ୍ମାନିତ କରିତେ ପୁଅତ୍ତ ହଇଯାଇଁ
 ମାମୁଦ୍ଦୀଯିକ ହଇଲେ ଆନା ଯାବେକେ । ତାହାର
 ଯଦୀ ବିଷୟ କି ପଞ୍ଚାଂ ଜାନିତେ ପାରିବେନ ।
 ଗୋପ୍ତାଯିର ଭୁତା ଯହା ପଣ୍ଡିତ ଏକାରିନ ଏବାନ
 କାର ଅଧ୍ୟାନକେରଦେର ଆଶ୍ୟ ଲଇଯା ମହାର
 ଯାତ୍ରାଯାତ କୁରେନ ଆଶ୍ୟ ଆଶ୍ୟକ୍ରିକ ଲୋକେର
 ଆଶ୍ୟ ଦେଓନେ ପୁଅ ପୁତିଷ୍ଠାର ବାହଳା ତାହା
 ନା କରା କେନ । ଅତିଥି ଇହାର ବିଶେଷନ
 ଏହି ଉତ୍ସର୍ଗ ବନେ ଫୁଲ ଆଜେ କାଳଦେତୁର
 ଅବଶ୍ଵିତି ଛିଲ ତାହାର ଉଦ୍ଭୂତ ଜାନନାପେ
 ଏପାନକାର ଲୋକେର ଆଜାନୁସାରୀ ବନ କୁଟି
 ଡେଇ ଯଦି ଆପନକାର ଇଛୁା ହୟ ଏ ଅଖଳେ
 ଆଗମନ କରିଲେ ମାନ ଯାହାତ୍ୟ ଜାନିତେ ପାରି
 ବେନ ଏପାନକାର ଓ ଇଛୁା ଛିଲ ତଥା ଯାଇୟା
 କିନ୍ତୁ କାଳ ଅବଶ୍ଵିତି କରି ତାହାର ବାହଳା
 ହିନ୍ଦୁନ୍ଦୁ ରାଜା ପୁରୁଜିର ମହିତ ଦୁର୍ଗନ୍ଧା

ଆରଙ୍ଗ କରିଯାଇନ ପୁରୁଜି ଦୁଃଖନ ତାହାର
 ଆନୁଭିତ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ପୂର୍ବ କାଳେର
 ପ୍ରୀତି ଆଜେ ଏଥିତ କୁମଳରୀୟ ମେନାପତିଙ୍କେ
 ବିଚ୍ଛୁରୁଷ ମେନା ମହିତ ପ୍ରେସିତ କରିଯା ମାହା
 ଯାରସ୍ତ ହେଲାଇବେ । ଏଥାନକାର ପ୍ରୀତିଙ୍କ
 ତାହାର ପ୍ରୀତିକାଳ କରିତେ ତାହା ନା କରିଯା
 ଅନ୍ୟତ୍ର ଗାତି କରା ଯାଇବେକ ନା । ଆମନେ
 ଏହି ଉତ୍ସାହ ବନ ଦେଖନେର ଆବଶ୍ୟକ ଥାଣେ
 ଏ ଅକ୍ଷଳ ଦିଶା ଗାତି କରିଲେ ଆପନାର
 ପରାମର୍ଶ ପୂର୍ବକ ତାହାର ମାହାୟ କରିତେ
 ହେବେ । ଆଇମନେର ମୁଦ୍ରାଦ ପୂର୍ବ ଜାନା
 ଗେଲେ ଏହାମେ ଓ ମହିଲେ ମଞ୍ଜରିନ ଥାଣେ
 ଜାନିବେନ ଇତି ।—

ରାଜ୍ୟ ଢାକୁରଙ୍କେ ।—

ରାଜ୍ୟରେ ସିଂହାସନ ଓ କୁଟୁ ନିରୋଧନ
ଯାହେ ରାଜ୍ୟ ହୃଦୟେ ମୁଖୀତ
ପୁତ୍ର ଡକ ଯହାବଳ ଦର୍ଶନ ଯେନ କାଳାନିଲ
ବିଗୁହେତେ ଅନୁକୁ ଘେନ ।
ହିମେତେ ଉତ୍ତର ଯତି ଦୟାପ୍ତ ହୃଦୟ ଅତି
ଦୀନେ ଯାନେ କବ ଦୂର୍ଯ୍ୟାଦିନ
ଦୈର୍ଘ୍ୟବାନ କ୍ଷତି ମଧ୍ୟ କୋବିତେ ବିପରେ ଯମ
ଯହାବିର ରାଧ୍ୟ ଜନାନ୍ଦନ ।

ଅନୁଜ୍ଞା ଲିପି ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଆଞ୍ଚଳୀ କାର୍ଯ୍ୟ କମ୍ପ
ପୁନିରୀନନ୍ଦୁରକ୍ଷ ଯାହାତେ ପୁଜାଲୋକେର ଦମତି
ବାହଲ୍ୟ ହୈଯା ପଲ୍ଲୋଭିଲ୍ୟ ମୁଖୀମିତ ହୟ
ୟେବେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯତାଦୀର୍ଘ ଯେବେ ଜନପଦାଦୀର୍ଘ
ୟେବେ ଗୁମ୍ଭାଦୀର୍ଘ ଇତ୍ୟାଦି ଇହାରଦେର ଶିଳ
ପୁଜାଗୀନକେ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଯା ଦିନ ମହୀୟ କୁରେ ତାହା

না হয়। কিন্তু অনুবোধন করিবেন পুঁজির
মুখ্য বৃক্ষে করিবা আর বিবেচনা সূবর্ণে
অনুমস্তানক্ষয়ে দুষ্ট লোক সুচু দম্পু
চোর বাটোড় মিথ্যার্ব পরহিংসক ইত্যাদি
যাবদীয়ে লোক আঁকমন করিয়া আনিবা
কিন্তু এককালীন সহমা তাঁহারদিগুকে নষ্ট
করিবা না। দেখিবা তাঁহারদের মধ্যে
যে নিজাত্ত দুষ্টাচারী হয় তাঁহাকে নিগত্যুক্তে
রাখিবা এবং তাঁহার পরিজন লোকেরদিগের
নির্বাহ নিষ্পত্তির সঙ্গান করিয়া দিব। দুষ্ট
না পায়। নিগত বক্ত্বদিগুকে নীতিশাস্ত্র
ইত্যাদি অভ্যাস করাইতে। যাহার মতি নীতি
পুরিষ্ঠ হয় তাঁহারদিগুকে পুনরায় স্মরণে
আপন করিবা। আন্যেরদিগুকে নীত্যভ্যাসে
ক্ষমাপন হওয়া নহে বরং তাঁহাতেই অঙ্কে
মহিলেক প্রয়ত্ন লোকেরদের পরিবারগীণের

ନିର୍ବାହ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଯନ୍ମୋଗ କୃତିବା । ଏଥାଂ
 ହଇଲେ ତାହାର ରାଜ୍ୟ ପୁଞ୍ଜା ବୃଦ୍ଧି ହୟ ।
 ଭବାନିଶ୍ଵରେଶ୍ଵର ଭବାନନ୍ଦମିଶ୍ର ରାଜବାନୀତେ
 ଆମିରାଜିଲ ପୁରୁଷ କିଛୁଇ କରେ ନାହିଁ ଇହାର
 ଅନପଦେଶ ପୁଞ୍ଜା ଲୋକ ଇହାଙ୍କେ ଯାନେ ନା
 ଇହାତେ ଏ ଜୀବନ ମେଘାପୂର୍ବକ ନିଜାଦ୍ୱି
 କାର ଏ ରାଜବାନିର ଭୁକ୍ତ କୁରିଯା ଦେଯ । ଶୁଣା
 ଗୋଲ ତୋମାଙ୍କ ଅଧିନେ ଗିର୍ଯ୍ୟାଜେ ଯଦିତୁ ଏହି ହୟ
 ତାବେ ତାହାଙ୍କ ଆକାଙ୍କ୍ଷା ପୂର୍ବ କୁରିବେଳ ଏଥାନ
 କାର ମୁଦ୍ରାଦେଶ ଅପେକ୍ଷା କୁରିବା ନା । ଏବେ
 ତାହାଙ୍କେ ତୋମାର କ୍ରତୃତ୍ସର ଯଦ୍ୟେ ମୁଖ୍ୟମ
 କୁରିବା ଯାହାତେ ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବର୍ମତ ହିର୍ଦାହ
 ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୟ ତୋମାର ଅଧିନେ ମାତ୍ର ପୁଚ୍ଛର
 ଆଜେ । ନଗର ହାଟେର ରାଜ୍ୟ ନୀଳମାରିବ
 ବିହିବେରର ଓପର ଦୌରାଅ କରେ ଅତ୍ୟବ ତାହାର
 ମାହାପ୍ୟାପ୍ତେ ଅୟୁତ ତୁରଗାଙ୍କଳ ପ୍ରେରନ କୃତିବା
 ଯାହାତେ ତାହାଙ୍କ ଦୈତ୍ୟ ଦୟନ ହୟ ମେ ଏଥାନେତୁ

ପୋଷା । ବିଦେଶ୍ୱର ମୁଦ୍ରଣକାଳେ ଏହାନ୍ତରୀନ୍ତର
ମହାରାଜାଦେଇ ଖୁଫ୍ଲି ନିବିଷ୍ଟ ଭୂତ୍ୱରତ ଜିଲ୍ଲା
ଏଥାନେ ମେଇ ଭାବ ଆମାର ଉଚ୍ଛବ୍ୟ ହେଉଛେ
ଅତେବ ତାହାର ଓପର ଆବଶ୍ୟକ ଦିବେଚନା
କୁହିଯା । ଏବେମର ଶେଷ ହେଲ ତ୍ରୀଧ
ଓପାନକାର କର କି ପତ୍ର କିନ୍ତୁ ଆଇମେ ନା
କାରନ କି ଉଦ୍‌ଦିଶ୍ୟ ସମନ୍ତରାୟ ଘାସିବୁ ମହିତ
ପଦିବାର ପୋନେର ଜନ ପ୍ରେରିତ ହେଲ ମାମ୍ବୁ
ମରିକ କର ସଫୀ ମଂପୁତି ଦଶଲଙ୍କ ପ୍ରେରନ
କୁହିଯା ଗୌନ ନା ହୟ । ଏଥାନେ ମଦ୍ରାସି
ବିଗୁହ ଓପରିତ ମିଳ୍କୁକୁଳାସିନ୍ ଶାନର ରାଜ୍ୟା
ବଲବନ୍ତରାୟେର ଓପର ବଳ କୁହିଯା ଅସିକାର ଲୁଟେ
କୁହିଯାଇଁ ତାହାର ପୁତି ହଳ ଦିତେ ହେବେଳୁ
ତାହାର ଆମନ୍ତରକାଳ ଓପରିତ ଦୁଃଖ ଘାଇତେଇଁ
ନତୁମ୍ଭ କି ଆଶାକ୍ଷୟେ ଏ ରାଜ୍ୟର ଓପର
ଦୌର୍ଜୁନ୍ୟତା କରେ ଯାହା ହୁଅ ଏଥାନେ ଏହାଇ
ଲହଲଙ୍କ ମେନା ପୁସ୍ତକ ହେଲାଇଁ ଏବଂ ତୋର୍ଯ୍ୟା

ମହଲେ ଓ ଆପିନ୍ତା ଦଳ ମହିତ ମିକ୍କୁରୁଳ
ଦେଶ ଗମନ କରିବା ଏଥାନଙ୍କାର ବାହିତୀ ପୁସ୍ତକ
ଆନିବା ଇତି ।—

ବ୍ୟାଜା ଚାକରଙ୍କେ ।—

ମୁନ୍ଦିଷ୍ଠ ଶ୍ରୀମତି ପ୍ରଭୁତେ ଭକ୍ତି ଅଞ୍ଜି
ରୋଜ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷ୍ଠନ୍ତ ପୁତ୍ରାର ପାଲନେ ମୁଦ୍ରା
ଅନୁରୂପ ଜନ ପୀଳ ଶତ୍ରୁ ଯଦ୍ୟ ଯେନ କାଳ
ପୁରକ୍ଷା ତାଙ୍ଗିତା ଜନ ଭକ୍ତରୀୟ ନାରୀଯନ
ଲିପି ଦୃଷ୍ଟ କରି ନିରକ୍ଷର । ଡୋମାର ଓ ଦେଶ
ଏଥାନଙ୍କାର ବ୍ୟାଜାଗିତ ହୋନାବରି ବ୍ୟାମି ରୁଖନ
ମାଛ ହୟ ନାହିଁ ଏବଂ ଆଯ ବୃକ୍ଷାଦିରୁ କର ବକ୍ଷ
ହୟ ନାହିଁ ଅତ୍ରିର ଓ ଅଞ୍ଚଳ ପରିଯାନ କରିତେ
ହଇବେକ ତଦ୍ୟ ପରିଯାନ ରକ୍ତ ନିର୍ମାନ କରିତୁ

ଆରମ୍ଭ କରିବା । ଏହା ସର୍ବ ମନ୍ୟ ପଦିଶାନ
ଆରମ୍ଭର କାଳ ନହେ କାହିଁକି ଆରମ୍ଭ ହେ
ବେଳେ । ପୁର୍ଣ୍ଣପୂରେର ଗୋପାଲଗୋବିନ୍ଦ ତାହାର
କୃତୀ ହେଯାଜେ ଭରାଇ ଆଜା ପତ୍ର ପାଇଲେ ଓ
ଅଞ୍ଚଳେ ଗତି କରିଦେବୁ ତୁମି ଓହାଙ୍କେ
ମନ୍ୟ ମହୀପାଳ ଓ ଗୋପ ଓ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମାହାତ୍ମ୍ୟ
ରାଧିବା କାହିଁକି ଯାମେର ପୁଥିମେ ଏବୁ
ବାରେ ମର୍ବତ୍ର ପଦିଶାନ ଆରମ୍ଭ ହେବେଳେ ।
ଅନୁଯାୟିକ ପୁତି ମହମୁ ରଜ୍ଜୁତେ ଏବୁ ଜନ
ଆଶିନ ଏକ ଜନ ଲେଖକ ଢାରି ପରାତିକ ଦୁଇ
ରଜ୍ଜୁଦୀରି ଢାକର ଏବଂ ହୃଦେତି ପ୍ରମୁ ଲୋକ
ତାହାର ମାତ୍ର ଓ ପୁରୀନ ପୁତ୍ର ଲୋକ ଆପନାରୀ
ତାହାର ଆଯୋଜନେ ଥାକିବା । ରାମମୁନ୍ଦର
ବୃଦ୍ଧତିର କାଳ ହେଯାଜେ ତାହାର ପ୍ରାଚ୍ୟେର
ନିଯମ ହେଯାଜେ ତିନ ଲକ୍ଷ ମୁଦ୍ରା ତାହାର ପଞ୍ଚାଶ
ମହମୁ ତୋରାର ଏହାଙ୍କେ ଦିଇ ଗିଯାଜେ ତାହାର
ମୁନ୍ଦର ହୃଦେତିଗାନେର ଓପରେ ଘରୋପ୍ୟୁକ୍ତ

ଅନ୍ତରେ କୁରିଯା ଲଈବା ଟୋକା ଏଥିନ ଭୀତିର
ହିତେ ଦେଓଯା ଗେଲ ଆନିବା । ଆର ଓ
ଆଫଲେର ବିରାମଚି ଲୋକେରଦିଗୀକେ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ
କୁରିବା ଯେ ତାହାରୀ ଆନିନ୍ତି ଅଧିକାରେର
ସ୍ଵାମ୍ଭବ ପଣ୍ଡିତ ଲୋକେରଦିଗୀକେ ସାତ ଲଈଯା
ନିଯନ୍ତ୍ରଣେ ଆମିଯା ଅଧିକାର ହେଲା । ଆର
ଦୁର୍ବାଦିର ଯେ ପରିଯିତ ପତ୍ର ଡୋଷାର ଓହାଙ୍କେ
ଘାଇତେଜେ ଉଦ୍‌ଦୂର୍ବଳ ମହାତ୍ମା ଦୁର୍ବ ନୌକା ବୋଗେ
ପଢାଇବା । ତୁମି ଜାତ ଆଜିହ ଚତୁର୍ବିନ୍ଦୁ
ହୀଯକେ ଯନୁପୂର୍ବ ପ୍ରତ୍ଯେ ମଞ୍ଚ ଯତ୍ନେର କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵ
ଦେଯା ଗିଯାଛିଲ ଏଥିନ କୁଏକ ବ୍ୟାସର ଗତ ହୁଏ
ମେ ଦେଶେର କୁର ଏବଂ ଓପାଯନ ଇତ୍ୟାଦି ଯାହା
ନିଯମିତ ଆଜେ ନା ପାଠାନେ ଏଥାନକୀର୍ତ୍ତ ଲୋକ
ଦ୍ୱାରା କୁରିତେ ଗିଯାଛିଲ ଏଥିନ କନ୍ତ୍ର ଗୋଚର
ହିତେଜେ ଯେ ମେ ଅମତ ଯତି ଜେଦି ରାଜାର
ଅହିତ ଯୋଗ କୁରିଯା ଏଥାନକୀର୍ତ୍ତ ଆଜା ଅନୁ
କ୍ରମ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ନା । ତାହାର ଦୂରକ

ଆହାଁର କିନ୍ତୁ ଜେଣି ରାଜୀର ମହିତ କୁଳଙ୍କ
 ଓ ମହିତ ଜୋନିବା ତିନି ଆମୀର ଏଷ୍ଟାର୍ ଦୀର୍ଘ
 ଅବୀତ ନହେନ ଅତେବ ଏଥାନଙ୍କାର ଚିହ୍ନିତ
 ଲୋକେରଦିଗିକେ ଭୁଲାଇଯା ଏପତ ଆଚରନ
 କହେନ ଏ ତାହାର କୁରୁକ୍ଷିତେ ଆକମନ କରି
 ଯାଇଁ ଇହାର ନିବାରନାଥେ ହୁରରୀପୁ ମେନା
 ପତି ଲକ୍ଷ ଅଷ୍ଟ ମହିତ ଗିଯାଇଁ ଆହୁୱ ମମନ୍ତ୍ର
 ରାଜୀରଦିଗିକେ ମଞ୍ଜୁମାନ ହିତେ ପତ୍ର ଗିଯାଇଁ
 କୁତୁହାୟ ଆମିଶାଇଁ ଏକି ଆମିତେଇଁ ଆଦ୍ୟ
 କୁଳ୍ୟ ଆମିବେ ତୁମି ଅଧାନଙ୍କାର ମେନା ମଞ୍ଜୁ
 ହଇୟା ଏ ପଥେ ଗତି କରିବା ବିଲମ୍ବ ନା ହ୍ୟ।
 ସାମନପୁରେର ଚନ୍ଦ୍ରୀବିନ୍ ମିଂହକେ ମଂକାଦ
 ଦିବା ମେ ପୁନି ମଞ୍ଜୁତେ ଆଇମେ। ଜେଣି
 ରାଜୀର କୁତୁହା ତାହାକେ ଦେଯା ଯାଇବେକୁ
 ଗୋମତୀ ନଦୀର ପୁଲ ବଜ୍ରେର କାର୍ଯ୍ୟ ପଂବେଦ
 ମରପଦାମରାୟ ନିଯୁକ୍ତ ଜିଲ ତାହାର ପର
 ଲୋକ ହଇଲେ କୃଷ୍ଣମୁଦ୍ରା ପଦାର୍ଥନ ହଇୟାଇଁ।

ଶୁନିଲାସ ତୋମାର ଅପାନକାର ହୃଦି ଲୋକ
 ତାହାଙ୍କେ ମାନେ ନା ଏବଂ ଆଜାନୁଧୟ ଆର
 ଶ୍ୟକ କାହେର ପୁତୁଳ ବରେ ନା ଏ ଅତି
 ଅନୁଷ୍ଠୁକ, ଛୋଇୟା ଦିବା ଏ ଯତ ନା କରେ ।
 ଏ ବିଷୟ ଆପନେ ଓ ମାଦରୀଙ୍କ ହିବେନ ନା ହୟ
 ଇହାର ଅନୁଧୋତ ଆପନକାର ଉପର ପଢ଼େ ଏ
 ଏକଟା ବୁଝି ବିଷୟ କେନାଖ ଅପାନକାର ପୁଲେର
 ବିଷୟ ଚୁକ୍ତି ଇଇୟା ନିଯମ ଇଇୟା ଗିର୍ଯ୍ୟାଙ୍କେ
 ଯାହାଙ୍କ ତୁଟିତେ ପୁନର୍ଭର୍ମ ହିବେଳ ଏ ମହିଳ
 ମରଚ ପତ୍ର ତାହାରି ଉପର ଦେନା ହିବେ ଅପାନ
 କାର ପୁଲ ବକ୍ଷ ନା ହିଲେ ହିମ୍ବା ଦୀର୍ଘିତେ କାଁଟା
 ଥାକେ ପରେ ଭାସିଯା ଗଲେ ଏ ଅଫଲେ ମଯନ୍ତ
 ଦେଶ ତୁରିଯା ଧ୍ୟ ତାହାତେ ଭାଣୀରେର
 କୋଟି ଟୌରା କିତି ବିବେଚନା କରିବେନ ଇତି ।

ରାଜ୍ୟ ଠାକୁରଙ୍କେ ।—

ଯହାବୀର ରନେଶୀର ବୈରି ଦପ୍ତ ହାରୀ
ପୁତ୍ର ପ୍ରିୟ ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ ସର୍ବଦିନ ଦୀର୍ଘି
ଆଜା ପତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଯାତ୍ର କରିବା ଓପାଇୟ
ଯେନ ଯତ ଦୁଷ୍ଟ ଚିତ ହୟ ପରାଜ୍ୟ ।

କିମ୍ପିତ କାଳ ହିଲ ଏଥାନକାର ମାମଣ୍ଡି
ତୀପ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତାପ୍ତ ବାରାନ୍ଦମୀ ଆଗମନ
କରିଯାଇଲ ମେ ମାନେ ବିଶ୍ୱସର କୁତ୍ତା
କାଶୀ ଯୋକ୍ଷଦୀୟ ଯଦ୍ୟ ଯହାମୁଲୀ ଶାନ୍ତି
ପୁରୀନେ ପାଓଯା ଯାୟ ଯେ ମେ ମାନ ଗମନେ
ତେଇ ପାପିଗାନେର ପାପେର ବିଦ୍ୟୋତ୍ତନ ହୟ
ଶାନ୍ତିକୁ କିମ୍ବା କରନେ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର
ଗମନା କି ତାହା ଅନନ୍ତ ଗମନେର ଯଦ୍ୟ ବିଧ୍ୟାତ

ତ

ଯେ ମାନେ ମାର୍କତ୍ରିକୋଟି ଜୀପେର ଅଦିଷ୍ଟନ ଏ
ଡେତ୍ରିଶ୍ରିକୋଟି ଦେବତାର ବାସ ହୀନ । ଏ
ମଧ୍ୟଲେ ଆପଣୀ ମୁଖ୍ୟ ଓ ମୁଡି ଆକଙ୍କଳିତେ
ଅବହିତି କରିତେଛେ ଶାନ୍ତି ବଳେ କାଶୀ
ପୃଥିଵୀର ମଧ୍ୟେ ନାହେ କାଶୀ ମୁକ୍ତିଦ୍ୱାରା ଡେରୋମୟ
ପୁରୀ ଅବୈରମାତଳ ଡକ୍କେ ଦୁକ୍କାଓ କୋଟି
ଭେଦ କରିଯା ତାହାର ଯୋଗି ମେ ନିତ୍ୟ ହୀନ
ଯେ ମାନେ ମୁନିକର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ଉତ୍ତର ବାହିନୀ ଭାଗୀରଥୀ
ଶାନ୍ତୋକ ଯହଁ ପୁନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଏ ହୀନ ଘାତି
ଲୋକେର ଯାନେ ଦୂଷ୍ଟ କରାଚିତ କମ୍ଯ ହୁଏ ନା ।
ମର୍ବର୍ତ୍ତନାନୀ ହୀନ ଓ ଦେବ ଦର୍ଶନ ଜୀପ୍ ପର୍ଯ୍ୟାଟନେ
ଇଟିନ କରିତେଜେ ଗନ୍ଧାତିରେ ମୁନିକର୍ଣ୍ଣଙ୍କ
ଶାଟି ପୁତ୍ରି ହୀନେ ଘାତି ଲୋକ ମୂଳ ପୂଜା
ଭର୍ତ୍ତନ ଇତ୍ୟାଦି କରିଯା ବେଦବ୍ରତି କରିତେଜେ
ଏହି ଯତେ ମର୍ବର୍ତ୍ତ ଲୋକେରଦେର ଅମୀଯୋନନ୍ଦ
ଆୟି ଓ ମୈମନ୍ୟ ହୀନେ ଗାତ୍ରୀୟାତ କରିଯା
ଶାନ୍ତୋକ ପୁଣ୍ୟ ମଙ୍ଗ୍ଲ ଓ ଦୂର୍ତ୍ତନୀୟ ଆନନ୍ଦ

ପର୍ଯ୍ୟଟିମ କୁରିଯା ମହାନଦେ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କିତ ହେତେ
 ଛିଲାଏ ଇତିଶାଦୀ ମୁନିପୁରେ ଗାଡ଼େ ଅର୍ଥିନେ
 ହରିବଳ୍ଲତରୀଯେର ନିବେଦନ ଲିପି ସାରା ଜୀବନ
 ଗୋଟିଏ ଦେଶର ନରପତି ନରକିମୋର
 ପୁରାଣୁ ଜାନିଯା ମେନା ମାଜନୀ କୁରିତେଜେନ
 ହିନ୍ଦୁମୁଖେର ଓନେଇ ବଳ କୁରିବେଳ । ମଧ୍ୟା
 ଲୁକୁ ଦୂରଦୂଳି ତାହାକେ ଘଟେନା ହେଯାଜେ
 ପୁର୍ବର୍ଷକୁ ତାହାର ଦିମ୍ବରନ ହେଯାଜେ ଯେ କୁଳେ
 ଗାନ୍ଧାରିର ରାଜୀ ତାହାକେ ରାଜ୍ୟଚୁତ କୁରିଯା
 କାର୍ତ୍ତାରେ ନିଗ୍ନୁ ବଜ୍ଞନେ ରୀଣିଯାଛିଲ ତାହାତେ
 ଶୁଭ ଆଜେ ଏପାନକାର ଯହାରୀଜ ଆଖିନି ଓହାର
 ମାହୀୟାପ ମେନା ମଜ୍ଜା ହେଯା ଗାନ୍ଧାରିରକୁ
 ମହାର କୁରିଲେନ ମେଇ ଆର୍ଦ୍ଦି ମେ ରାଜ୍ୟ
 ନିଜାସିକାର ଭୁକୁ ତାହାତେ ଇହାକେ ଶୁକୁ
 କୁରିଯା ଆଖିନ ରାଜ୍ୟ ପୁନର୍ବୀଧ ନିଯୁକୁ କୁରିଯା
 ଜେନ ଏ ଓ ଏପାନକାର ଏହ ଜନ ପୁରୀର ମଦ୍ୟ
 ଧିନା ଜିଲ କୁଠ ପୁରୀନ ଓ ମେଇ ଯତ କୁରିତ

ମେ ବ୍ୟାପକକାଳ ଗତି ହିଁଲେ ପରେ ଆମାର
ମସ୍ୟ ହେତୁ ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ ଆଚରନେ ଆଠାରୌ ଛିଲ
ଏଥନ ହଟାଏ ଏ ମାହିମ ଏ କୋପା ହିଁତେ
ପାଇଲ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇହାର ଏତେକ ମାହିମ
ହିଁଯାଇଁ ଆନା ମେଲ ନା । ବୁଝି ତାହାର
ମହାୟ ଓ ବା ଅନ୍ୟ କେହ ହିଁଯା ଥାକୁବେଳେ
ନତୁବା ଘ୍ୟତ ଆଚରନ ମହମା ବିଷ୍ୟ କି ।
ଯାହା ହେତୁ ତାହାର ଦୟନ କୁରା ହିଁଯାଇଁ
ଅତ୍ୟବ ତୁମି ନିଜ ପରିବାର ମେନା ମାଜନୀ
କୁରିଯା ତାହାଙ୍କେ ମମହୀୟତେ ମହାର କୁରିଯା
ଗୋପ୍ତନ ଦେଖ କୁରତଳ କୁରିବା ଆମି ଓ ଏ କାହୀ
ଅକ୍ଷୋଳନ କୁରିଯା ପକ୍ଷିନ ମଧୁଦୂ ତୀରମୁ
ଯାବଦୀୟ ଦୁଷ୍ଟକେ ନିରତ କୁରିଯା ମଧୁଦୂନାଥେ
ଓ ଅଞ୍ଚଳେ ଗତି କୁରିବ ଆ ଲିବା ଇତି ।

राजा ठाकुरके ।—

शुद्ध मिति शहायति पुत्रो अनुकुल
दानशील ईर्ष्यशील दया अविष्टु ।

विवेचक हुम्मियान महाराय चन्द्रजान । आजा
पत्र पुति मनोनिविष्ट करिवा विवेचना
करिवा राजपुरास्थिं इरिष्टन्दु रम्मरावस्थि
अपाने आविष्टि करिया पुकाश करिल
आपान इहात विषय मनोयोग करह ना
इहाते नागन्दुर अस्तिकारी माहरष्ट्रार राजार
जीवा में विरोधे मदा मर्वदा ओप्पुर
करेत ताहार वारन क्षेवल इहा दिया इहाते
पारे ना कुहिल माहरष्ट्रारा इहार राजा कुतकृ
अस्तिकारी करियाँजे मे क्षेवल इहार राजा
नहे एत क्षेवल मटी बृति आपनि ताहार
अवगत नहेत नमत नहे उथाच आलमा

ଇହାର ଭାବକ ହୁଏନ ବୁଦ୍ଧିର ଆଗୋଚର ଘରଗତି
 ତଥଗତ ଏଥାରିବି ପୁର୍ବାଚଳର ପରିତ୍ୟାଗ
 କରିଯା ଆଖିନ ନିକଟିତ କୁମ୍ଭ ମନୋଯୋଗୀ
 କୁରିବା ବୁଝି ନା ହୟ । ତବେ ଏହି ବରଗୀରୀ
 ଦୁର୍ଜ୍ଞ ପାନାତେ ନିରସ୍ତ ନା ହୟ ତବେ ଆନିବା
 ନିତାନ୍ତ ତାହାରଦେର ଶେଷ ଦଶ ଓହିତ
 ଆହୁକାର ମଦେ ତାହାରୀ ମତ ଆଜ୍ଞନ ତୋମାର
 ନିବେଦନାନୁମାରେ ତାହାରଦେର ଦମନାର୍ଥେ ବିବେ
 ଚନ୍ଦ କୁରା ଯାଇବେକ ଭାବନା କୁରିବା ନା । ତୁହା
 ସାଜ୍ୟ ଓ ମାହା ଆହୁକାରି ଠିତୋର ଝାତ୍ୟଶ୍ଵର
 ତାହାର ଅର୍ପିଦେବନାୟ ପୁଥ୍ୟତ ଓପଦେଶ କୁରା
 ଛିଲ ଉଥାଚ ବରେ ନା ଆଇଲେ ବିଜୟିତୀ ମେନ୍
 ଚତୁରପିଲେ ଗମନ କୁରିଯା ମଯୋତ୍ତି କରିଲେ
 ଏଥାନେ ତାହାର ଜ୍ୟୋତି ପୁଣ୍ୟକେ ନିଷ୍ଠକ କୁରିଯା
 ଛିଲ ନିଷ୍ଠିତ କୁରଦ ଆଜ୍ଞନ ଇହାରଦିଗଙ୍କେ ଓ
 ମେହେ ଯତ ନା କୁରିଲେ ଓଚିତ ହେବେ ନା । ମେହେ
 କୌକୋନ ବିଚିତ୍ର ରୂପୀ ତାହାର କୁରାନୁଷ୍ଠାନ୍ତି ଫଳ

ଏଇକଣେ କରା ପାଇତ କିନ୍ତୁ ଯାହେଥରୀ ରୋଜୁରେ
ରୋଜା ଅନୁବନ୍ଦ ନୀଳଦ୍ଵିତୀ କରନକୁ ବିପଦ ଗୁରୁ
ଇହୟାଜେ ତାହାରଦେର ମହିତ ପୁରସ୍କାନ୍ତକ୍ଷମେ
ଏଥାନଙ୍କାର ମନ୍ତ୍ରାବ ଏବଂ ମୌହାନ୍ଦତା ଇଦାନିନ୍ତୁ
ନାନା ଗତ ଓପାଇନ ପୁରାନେତେ ଏଥାନଙ୍କାର
ମନ୍ତ୍ରଲେଖ ଅନୁଗୀତ ତାହାର ମାହାଯାତ୍ର ବିବେ
ଚନ୍ଦ କରା ଗିଯାଇଁ ମାଧ୍ୟମ ଓ ଅନେକ ପଥ ଗତ
ଇହୟାଜେ ପୁନରାଗ୍ରହନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରା ପାବଣେ
ଏହି ଇହା ତବେ ଯଦି ଯାହାରୀତ୍ରରଦେର ଦିବ୍ୟ
ଜାନ ହୁ ପୁତି ପୁମନ୍ତ ହୁତ ଓ ମୁଶ୍କତି ଦିଯା
ଗତ କାଳେର ଦୁର୍ଜ୍ଞତାତେ ଲଜ୍ଜାବିତ ହିୟା
ପଦତଳେ ଶରନାଗୀତ ହୁଏ ଏବଂ ନିଷ୍ଠମିତ କର
ନିଯୋଜନ କରେ ତବେ କିହୁ ହଲା ଯାଏ ନା ।
ନାଥପୁର୍ବପତି ତୋଶାକେ ଦେଖିତେ ବାଙ୍ଗୁଆ କରେ
କହେ ମେ ତୋଶାର ପିତୃବୀକୁବ ଏବଂ ତୋଶାର
ମହିତ ଓ ପୁନ୍ୟ ଆଜେ ଏଥାନେ ଏ ପୁମନ୍ତ
ପୁରୁଷ ନହେ । ଚିତ୍ରକାଳାବସି ମେ ଏଥାନେ

କୁରୀଗୀରହ ମେ ପୁଷ୍ଟେ ପାଷଣତା କୁରିଯା ଯହା
 ପୁରୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବକେ ନା ଯାନିଯା ପୂରୀ ଲୁଟ
 କୁରିଯାଛିଲ ତାହାର ଶୋବାପ୍ରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଞ୍ଚି
 ପାଇତେଜେ । ପୁଷ୍ଟେ ବଡ ଦୁଷ୍ଟ ଅମୁର ଜିଲ୍ଲା
 ଏଥିନ ତାହାର ଆଲାପେର ଆଶ୍ୟାତେ ଦୁରା ଯାଏ
 ସୁଖ ଦେବତା ଇହାକେ ପୁମନ ହଇଯା ଥାକୁବେଳ
 ନତୁରା ପୁର୍ବରକାର ଦୁର୍ଭିତା କୁଟି ଇହାର ବିଷୟ
 କି ଯଦି ତୋମାର ଆଇମନ ମାନିତାକ୍ରମେ ଏ
 ଆଖଲେ ହୟ ଇହାର ବିବେଚନା କୁରିବା ଆସାର
 ଇଚ୍ଛା ଇହାକେ ଆବୁରାର ନିଜ ପଦେ ଅର୍ପନ କରା
 ଯାଏ କିନ୍ତୁ ତୋମାରଦେର ଅନୁରଥ ତୋମରୀ
 ମାହୀୟ କୁଠିଲେ ହଇତେ ପାଇଁ ଏବଂ ଅନୁରଥେର
 ଏ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବଟେ ଯଦ୍ୟନିମାତ ତୋମାରଦେର
 ଅବଧିନ ହୟ ଉପାଚ ଇହାର ଆବ ବିପଦ ବଡ
 ହଇତେ ପାରିବେ ନା । ହିନ୍ଦୁ ବିପଦେଇ ବକ୍ଷୁକେ
 ଚେନା ଯାଏ ହାରପାଲବାନୀ ଦିଗିମ୍ବର ରାଜା
 ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦର୍ଶନେ ଏ ପଥେ ଯାଇତେଜେ ଏବଂ

ଏଥାନକୁର ଆମେକେ ଓ ମେଇ ମହାଭିରାତୀରେ
ଯାଇତେଜେ ଇହାରଦେର ଆନୁଗୀତ୍ୟ ଯେ ଉଚ୍ଛିତ
କୁରିବା ପଥପୁଞ୍ଜ ଲୋକ ଯେନ୍ ଓ ଅଧେ' ବହିର
ଆହଞ୍ଚଳ ହୟ ଆନୁକୁଳ୍ୟ କୁଟି ନା ହୟ ।
ଦିଗ୍ବୁନ୍ଦର ଏଥାନକୁର ଆତାଳୁ ଶରନାଗତ ଏବଂ
ଉପକୁରୀ ଚିରକୁଳ ହିଁଲ ଏକ କାଳେ ଆମ୍ବି
ଓରାମୀନ ବେଶେ ଦ୍ୱାରକା ଦର୍ଶନେ ଯାଇତେଜିଲାମ୍ବ
ତାହାତେ ଇହାର ଆଶ୍ରମେ ଅତିଥି ହିଁଲେ ଏ
ଅନୁମାନେ ଆଶାକେ ଜୀତ ହଇଯା ପୁନ୍ରମଜ୍ଞାତେ
ଆମ୍ବାର ମହିତ ଯାଇଯା କୁର୍ମ ମଙ୍କୋଲନ କୁରାଇଯା
ରୂପଜିତାନୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମିଶାଜିଲ । ଅତେବର
ତାହାର ପୁତ୍ରପକ୍ଷାର ଆପନି କୁରେନ । ଇତି
ମାଦ୍ୟ ସଦିତୁ ହିନ୍ଦୁମୂଳନେର ମିଠାମନମ୍ଭ ଆମ୍ବି
ନା ପାଣି ମାତ୍ରାଦ ଅନୁମଜ୍ଞାନେ ଆପନି ଦ୍ୱାର
ପାଲକେ ସାତ ଲଇଯା ମେଇପାନେ ମୌଳିବା
ନତୁବା ହିନ୍ଦୁମୂଳନେ ପୁନବ୍ୟାର ଛିରିଯା ଆମିଶା

ଶ୍ରୀମାତ୍ରାଧେ ହିଚୁକଣ୍ଠିଲ ପ୍ରପାଳେ ବିଶ୍ୱଯ କୁରିତେ
ବାଞ୍ଛୀ କରେ ତବେ ତାହାର କାରନ ରମାକଣ୍ଠ
ପୂରେର ଗଡ଼ ପରିଷାର କୁରିତେ ମୈମନ୍ୟ ବାସ
କୁରନେତେ ଆଟକ ହେବେ ନା ମକୁଳ କାର୍ଯ୍ୟ
ପୁନିଦୀନ ପୂର୍ବକ କୁରିବା । ଇତି ।—

ରାଜୀ ଠାକୁରଙ୍କେ ।—

ହିତକାଳୀ ମଦାତାରୀ ଶୁଦ୍ଧି ମହା ସୀର
ଦେବ ଦନେ ମରବ ମୁହାନେ ମଦମୁ ଶୀରୀର ।
ପୁରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅତି ଶୌଧ୍ୟ ମଦଳ ହୁଦୟ
ପରାକ୍ରମ ଯମମନ ନବକଣ୍ଠ ରାଁୟ ।
ଆଜ୍ଞା ଲିପି ଦୃଷ୍ଟି କୁରି କାର୍ଯ୍ୟ ଆଚାରିବା
କାନ୍ଦାଚିତ୍ତ ତାହା ଅନୁଚ୍ଛିତ ନା କୁରିବା ।

अपि विवरनके विशेष तोमारु ओ आँखलेर
 मर्दीं महा पीठ झालाम्युष मे अति ठस्तकृत
 मान सुनिलाम्य मेघानकार मेरादि ग्रन्थ
 पूर्व मत हय न। तोमारु वड एकटो मनो
 योगी मे विषय पूति नाइ ए वडइ विकल्प
 कृप। आगि बुधि तुमि ताहाते जात नह
 अत्यर मे विवरन लेखितेछि मनोयोगी
 कृतिवा। महादेव विवाह करेन दक्षेर दूहिता
 महाशक्ति अवतीर्ण दक्षेर गृहे ताहार
 नाम मती। दक्ष महादाक्ति पूजान्ति तुम्हार
 मानम् पूर्ण शर ताहार यामाता वटे किन्तु
 इनि अनादि कृत कोटि तुम्हा इहार
 आजावह ताहाते दक्ष कोत यक्ति ताहार
 पूर्व मादिनाकम्य महाशक्ति उपरती ताहार
 कृन्य। कृपे अवतीर्ण इलेन मेरे कृप।
 महाशक्ति तिनि महादेवेर शक्ति। महादेव
 दक्षकै अश्वर तारे पूर्णाम्य करेन न। इहातेरे

ଦକ୍ଷ ମହାଦେଵର ପୁତ୍ର ଆଜନ୍ମିତ ରୂପନ ନାହିଁ
 ସୁରୀ କୋପିତ ଏବଂ ରୂପନ କୁଞ୍ଚମା ଦାଙ୍ଗ
 ମହାଦେବେଶ ବିନେରୀତେ ବହେଳ ଏହି ଯତ ରୂପକ
 କାଳ ଗତ ହୟ । ଏହି ମଧ୍ୟ କୃତି ମହୀୟନି
 ଯାଜ୍ଞ ଦ୍ରିଜୁରନ ନିମ୍ନନ ହିଲେ ମର୍ମସ୍ତ ଦେବ
 ଗନେର ଆଗିମନ ଦକ୍ଷ ପୁଜାପତି ଇତ୍ୟାଦି
 ମର୍ମସ୍ତି ମଜାମ୍ବ ଏହି କାଳେ ମହାଦେବେଶ
 ଆଗିମନେ ମର୍ମଲେଇ ଉତ୍ୟାନ କୁରିଯା ଅଭ୍ୟର୍ତ୍ତନା
 କରିଲେ ପୁଜାପତି ଦକ୍ଷ ଅହଳୀରେ ଅହକ୍ଷିତ
 ହେଯା ମହାଦେବେଶ ପୁନାୟ ନା କହାତେ ଉତ୍ୟାନ
 କୁରିଲେନ ନା ଏବଂ ଆଲାନ୍ ଓ ନା କୁରିଯା
 ଅନ୍ୟ ଲୋକେର ମହିତ ଶିବନିମ୍ନାୟ ପୁରତ୍ତ
 ମେଇ ହେତେ ଦକ୍ଷେର ହେଷ ବିଦ୍ଵେଷ ଏବଂ ଶିବ
 ନିମ୍ନୀ ମଦ୍ମା ପରେ ଦକ୍ଷ ମହା କୋପେ ନିଜାଲୟ
 ଯାଇଯା ଆପତି ପଞ୍ଜାରମୁ କୁରିଲେନ ବିବେଚନା
 ଏହି ଯେ ଆୟାର ଯାଜ୍ଞ ମହାଦେବେଶ ନିମ୍ନନ
 କୁରିର ନା ଇହାତେଇ ତାହାର ଅନେମାନ ହେବେଳ

ऐ शते यज्ञारष्ट रुरिया मश्नु आदीन
 कुरिलेन महादेव ताहार यायाता ताहार
 कुन्या महाशक्ति मती शिवेर परनी उथाच
 ताहार प्रति दृष्टि ना कुरिया रोषयुक्ते
 मश्नुइ दिमृति कुन्या कुरियाता काहाके ओ
 निमनुन कुरिलेन ना । ॥ ऐ शते दक्षेर यज्ञ
 हइतेजे इति शदीय मती पितृगृहे ओऽमर
 शुनिया ओऽकृष्ण चित्तु हइया अत्यनु कात्तरा
 मती निवेदन कुरितेजेन महादेव प्रतो
 पितृगृहे महोऽमर आयार चित्तु एकान्त
 द्याकुल हइयाजे पितृगृहे याइते ईश्वा
 देख प्राननाथ चित्रकाल गत हइल मदिल
 मूरु करे तोयार मूरे आसियाचि पारे
 कृपत पितृगृहे याइ नाई एवं शांता
 पितृके देखि नाई आसि आयार मातृहु
 कुन्या माता आयाके वड भील वामेन
 आसि ओ मै शत आयार ईश्वा पितृगृहे

ଯାଇତେ ତୁମି ଆଜ୍ଞା କର ।

ଠରନେ ଦିରିଯା ମାତି ଆଜ୍ଞା କର ଓ ନିଧି
ପଞ୍ଚଗ୍ରହ ଯାଇ ପୂର୍ଣ୍ଣାପ ।

ପିତାର ମନ୍ଦାନ ପାଇ ଭଗ୍ନିଙ୍ଗନେ ମଶ୍ରାଷ୍ଟିର
ପ୍ରାୟେ ରକ୍ଷନେ ପାଇ ଭାତ ।

ଏ କୃଥା କହିଯା ମହାଦେଵର ଠରନେ ଦିରିଯା
ମାତିନୀ କାରିଲେ ଯହାଦେବ ବିଶ୍ଵ ଚିତ୍ତେ କହିତେ
ଜେନ ଶୁନ ତୋଧାର ପିତା ପାଷଣ ଆମାକେ ଯାମେ
ନା ଦେଖେ ମେ ଆମାକେ ଅମାନ୍ୟ କୁଳିବୀର ନିମିତ୍ତ
ଆମାକେ ନିମ୍ନନ କାରିଲ ତା ରିତା ନିମ୍ନନେ
ତୁମି ଶୋଲେ ମନ୍ଦାନ ପାଇନ ତା ଏବଂ ଆମାର
ନିମ୍ନାତେ ତୋଧାର ଦୂର ହେବେକ ପଞ୍ଚାତ ତାହାର
ଦାରନ ହେବେକ ନା । ଅତେବ ଅନିମତ୍ତି ଗ୍ରାନେ
ଯାଓୟା ଓଚିତ ନହେ । ମତୀ କହିତେଜେନ ପୁରୁଷ
ନାପ ଆନନ୍ଦାର ମାତା ପିତାର ନିମ୍ନନ ଅନି
ମଦ୍ଦନେ କି ହୟ ତାହାରଦେବ କାଜେ ପୁଣ୍ୟକଳ୍ପାର

अमरान अमरान कि आयार निता आयाके
 बड़हे भाल वासन आगि तुझि आयार अम
 न्यान कुटिवेन ना मती याओनेर उदयुक्ता
 लितांतु पिवाजा नहिले मती क्षिद्यशाना
 रोदन करिते यहाक्षोविते क्रीविता
 हइया पंद्रुजे गति करिले यहादेर नन्दि
 यहाकाल मिवसेवकके आजा करिले
 यहाकाल यहायान लइया पंचात्वतिता
 करिया कुतक द्वूरे गेल देवी मे याना
 रोहने दक्षालय उपस्थिति पुमती मती
 कृत्याके दृष्टि शात्रुइ प्रेयानन्दे पुलोकित
 हइया गद गद हिते याइया कृन्यार मूष्टि
 चूमून करिया क्रोडे करिया तृत्य करिते लागि
 लेन एই याते प्रेयाशक सती ओ याताके
 पुनाम करिया आरु समस्त उगिनी ओ आरात्या
 गिनके मण्डप करिया घज्जमाने पितार निकटे
 याइया पुनाम करिले दक्ष ताहाके देखिवा

ମାତ୍ରେ ହରକୋଣେ କୋଣିତୁ ହେୟା ଶିଖ
ନିନ୍ଦାୟ ପୁରୁଷ ହେଲ । କହିଲ କମେ ତୁମ୍ଭ
କିମ୍ବର୍ତ୍ତ ଏଥାନେ ଆଦିଯାଜ୍ଞ ତୋମାର ମାମୀ
ପ୍ରତେର ପତି ଶ୍ରାବନ ଯମୀନେ ତାହାର ଆବଶିତି
ହାତ ଯାଲା । ଗଲାୟ ମାପ ଲାଇୟା ତାହାର ଘେଲା
ବାଦିଯାର ବେଶ ତୋମାର କପାଳ ମନ୍ଦ ଅତ୍ସର
ଅସତ ଦୃଢ଼ନ୍ତ ତୋମୀଙ୍କେ ହେୟାଙ୍କେ ଆମି
ତାହାଙ୍କେ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ କରିଲାଯ ନା । ଏ ଦେବମତୀ
ଆମି ବୁଦ୍ଧାର ପୁଣ୍ୟ ବାଦିଯାର ନିଯନ୍ତ୍ରଣ ଦେବ
ଅଭାୟ ହେତେ ପାରେ ନା । ମଜୀ କହିଲେନ ନିତୀ
ଏଷତ କୁଂମା ମହାଦେବେର ପୁତ୍ର କହ କେନ ଯହା
ଦେବ ଦେବଦେବ ବୁଦ୍ଧା ଦିଷ୍ଟୁ ଇତ୍ୟାଦି ଯାହାର
ପଦ ଧୂରେ ଶରନାଗତ୍ୟେ ହେ ଯହ ମହାବୀର କ୍ରିପୁରୀ
ମୂରଙ୍କେ ମଂହାର କରିଲେନ ଯେ ହେ କାଳକୃଷ୍ଣ
ପାନ କରିଯା ମୃଷ୍ଟି ରକ୍ଷା କରିଲେନ ତାହାଙ୍କେ
କୁଂମା ବାକ୍ୟ ତୋମା ସତିରେକ କେହ କୁହେ ନା
ତୁମ୍ଭ ଏ ଅନୁଚ୍ଛିତ କିମ୍ବା କେନ କର । ନନ୍ଦ

କହିଲ ଦକ୍ଷ ନିର୍ମାତ୍ର ପୁତ୍ର ହୁଲ ପାଇବା ଯେ
 ମୁଖେ ଶିର ନିର୍ମା କରିଲା ତାହା ତୋଷାର
 ଲାଞ୍ଛ ହଇଯା ଜାଗିଲ ସଦନ ହରିବେଳ ଏହି ମରୁଳ
 ଦାକ୍ଷେ ଦକ୍ଷ ପୁନରବାବୁ ଶିର ନିର୍ମା କରିତେ
 ପୁରୁତ୍ତ ହଇଲେ ମତି ଯହା କୋବି ଧରୀନ କରିଯାଇ
 କହିତାଜନ ପିତା ମରୁଲେର ଓପରୁଙ୍କ ଓହୁ
 ନିର୍ମା ଶୁଵଳେ ଲୋକ ନିର୍ମଳେର ଶିର ଜେଦନ
 କରିବେଳ ତତ୍ତ୍ଵା ନିଜ ପୁନାନ ତ୍ୟାଗ କରିବେଳ
 କୃମ୍ଭା ମେ ଶାନ ତ୍ୟାଗ କରିବେଳ ଆଗି ଆପନ
 ପୁନାନ ତ୍ୟାଗ କରିବ ତୋଷାର ଆତ୍ମଜା ତନୁ
 ଆର ରାଖିବ ନା ଏହି କହିଯା ସମନ ଆଟିଯା
 ପରିଯା ଯାଇଯା ମଦ୍ୟମାନେ ସମିଯା ଶିର କହି
 ଥିଯାନେ ପୁନାନ ତ୍ୟାଗ କରିଲେନ । ମତାର ମଦ୍ୟ
 ଦ୍ଵାନାଗନେ କୋଜାଇଲ କରିଲେ ଦକ୍ଷ ତାହାର
 ଦ୍ଵିତୀକେ ଯାଇଯା ପ୍ରେମିଯା ଦିଲ । ନନ୍ଦ ଦାନା
 ଗନ ମଧୁଦାୟ ଲଇଯା ରୋଦନ କରିତେ ଶିର

आङ्काति निवेदन करिया यांत्रेह महादेव
 क्रोधीविष्ट शिवेर लोमान्त्रित हइते । महा
 क्रोधीवेश बलान्तुकृतिल सम हइया मनुक
 हइते एक ऊटा छेदन करिया प्रेलिलै
 ताहाते महावीर बीरभद्र उठपैन्न हइलेन
 बीरेर मनुक गगाने मुश्करिलेक महादेव
 बात बीर दूष्ट चक्षु रुक्मिणी सदा क्रोधियुक्त
 अन्नावा यांत्रेह करपूटे निवेदन करिलेन
 देव देव जागि कि कम्प करिब । शिव
 कहिलेन दक्षाके सखार करह एवं नष्ट
 कर ताहार एज अजानुमात्र ह बीर मात
 होष्टि दाना महिति मस्तुयान हइया कृन
 यांत्रेह दक्षालय उत्तरिया नयेते दक्षर
 छेदन करिया घजकूणे मरपर्न करिलेन
 एवं दानागाने पुम्भाव करिया घजकूणे नंति
 पूर्व करिल ब्राह्मणाके पुथिर इक्षु दिया
 कर बद्ध करिया नाना यज दुर्बाति करिल

କୁହାର ଶ୍ଵାସ ଓ ପାଟନ କୁହାର କୁହାର ଦକ୍ଷ
ଭାଗିଯା ଫେଲେ ଏହି ଯତ ଆବଶ୍ୟକ ମର୍କଳକେ
କୁରିଯା ଘଜନାଶୀଯା ହେଇଯା ନିବେଦନ କୁରିଲ
ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼ର ମନ୍ତ୍ରିବାନେ । ପରେ ମହାଦେଵ
ମତି ଅନ୍ତି ଦର୍ଶନାଥେ ଦକ୍ଷର ଭବନେ ଓପରିତ
ହେଇଯା ମତିର ମୃତ୍ୟୁ ମନ୍ତ୍ରକେ କୁରିଯା ନୃତ୍ୟ
କୁରିତେ ପୁରୁଷ ଏହି ଯତେ ମହାଦେଵ ନୃତ୍ୟ ପୃଥିବୀ
ଭାରାକାନ୍ତା ହେଇଯା ଆର ସହିତୁ କୁରିତେ
ପାରିଲେନ ନା ସମ୍ମ ମଧ୍ୟ ହେଇଯା ବୁଝାର
ଗୋଟିର ନିବେଦନ କୁରିଲେ ବୁଝା କୁହିଲେନ ବିଷ୍ଣୁ
ସାତିରେଣ ଇର୍ହାର ଓପାଇ ଆମାଦିଯା କିଛୁ
ହେତେ ପାଇଁ ନା । ପରେ ବିଷ୍ଣୁର ସ୍ତର କୁରିଯା
କୁହିଲେନ ପୁତ୍ରୋ ପୃଥିବୀ ଆର ଭାର ସହିତେ
ପାରେ ନା ଏହି ଯତେ ବୁଝା ବିଷ୍ଣୁ ମେହି ଘଜ ହାନେ
ଘାଇଯା ବିବିଦି ପୁରାରେ ମହାଦେବେର ସ୍ତର
କୁରିଯା ବିଷ୍ଣୁ ଚକେତେ ମତି ଅନ୍ତି ଜେଦନ
କୁରିତେ । ମାମୂଦାସିଙ୍କ ଜେଦନ ହେଇଯା ପ୍ରତ୍ୟେ

ইইয়া পতন ইল। সাহলে একান্ন ভালী
ইইয়া একান্ন মানে পতন ইল মেই একান্ন
মান ইল পৃথকৰ একই পৰিত মান তাহাতে
মাহাশঙ্কির একই কণ এবং একই দৈরহ
অধিকান চুক্তিমনি উদ্বে তাহার বিশেষন
গিয়াছে অতএব এতে মহাশান তাহাত সেবা
চর্যা পুরুত যত কৃতিবা তাহার ইত্যাদির উপর
অতিকর্মকরিবা না সাধবীন ইতি ।—

শ্বিতৌয় দীর্ঘার পুথ্য আবীয় ।—

পুথ্য পত্র নিতাঙ্কে এবং নিতুল্য সমস্তকে ।

পঁয় পুজনীয় শীঘ্ৰে নিতো
মহাশয় শীঢ়েন ক্ষমলেষ্ট । সেবন
শীাযুক্ত ঘোষ দাসম্য পুনীয়া পাঠে পদ্মার্থ ।

ଶାନ୍ତୁର ଓ ଆଶ୍ରମ ସମ୍ପଦ ଇତ୍ୟାଦି ଏହି
 କାଳିନ ତାହାର ପଦାନ୍ତର ନାହିଁ ତାହାରେ ଇତ୍ୟାଦି
 ଏଥେଣକାରୀ ମକଳ ଲୋକେର କୃଷି ଇତ୍ୟାଦି
 ଗତ ବ୍ୟକ୍ତିର କିଛୁଇ ହୁଏ ନାହିଁ ଲୋକ ଦୂଃଖ
 ଅତିଶ୍ୟ ରାଜମ୍ଭ ଦେଇନେଇ ମୁଖ୍ୟ ନାହିଁ
 ଓ ଯାଏ କି ତାହାରେ ହିତିଯି ଓ ପଦୁର ବର୍ଣ୍ଣାତେ
 ଯାଦିଏ ଲୋକ ନିର୍ଦ୍ଦିନ ହିୟାଇଛେ ତାହାରେ ଯାହାରୀ
 ଗୋପୀର ଏବଂ ବଲବାନ ତାହାରୀ ଦମ୍ଭ ଦୂଃଖରେ
 ପୁରୁତ୍ୱ ଇହାରେ ଘନିବା କାହାର କିଛୁ ଛିଲ
 ତାହାରୀ ପ୍ରାୟ ନିର୍ମୂଳ କରିଲ ସକି ଲୋକେରୀ
 ଦେଶେ ତିକିତ୍ୱ ପାଇଁ ନା ଦେଶ ଭର୍ତ୍ତର ହିୟାଇଲ
 ଏତ ଦୁଃଖ ଯାଇତେଇ ଗତ ବ୍ୟକ୍ତିର ରାଜ
 ମେହର ବିଲି ହିୟାଇ ନା ମର୍ଯ୍ୟାର ପୁତ୍ରିକାଯ ଲିଖି
 ଯୌଞ୍ଜି ମୋହନକାରୀ ଆଜ୍ଞାନୁଷ୍ଠାନ୍ତି କରା ପାଇବେଳୁ
 ବାଟିତେ ଦ୍ୟାୟ ଦ୍ୟାମନେଇ ଅନାଟନ ହିୟାଇଛେ
 ତାହାରେ ଦୈଶ୍ୱର ପୂଜାର ମଧ୍ୟ ମାନ୍ଦିଯ ହିୟାଇଲ
 ତାହାଙ୍କ ଆଶ୍ରମ ଅଧିକ କି ବନ୍ଧ୍ୟାଦି ଏଥିନ କିନିତେ

ମାନ୍ଦାରିଲେ ପଞ୍ଚାତ୍ତ ଦ୍ଵିତୀୟ ମୂଲ୍ୟ ହିଁବେଳେ ତାହା
 ଭାବିତେଛି ମୁକ୍ତି ଠାରି ଟାଙ୍କା ପାଠାଇତେଛି
 ଲଈୟା ଅତ୍ୟାବର୍ଣ୍ୟର ଯାହା କିଛୁ ହୁ ତାହା
 କୁରିତେ ଆଜା ହିଁବେଳେ ଆଶାକେ ଏବୁ ବାର
 ବାଟୀ ପୌଶିତେ ଆଜା ଲିଖିଯା ଛିଲେନ
 ଦେବତା କୁରନ ତବେ କୁରାଇ ପୌଶିଯା ଶିଥରନ
 ଦର୍ଶନ କୁରିବ ଏଯତ ବାଞ୍ଚୁ ତବେ ବଳା ଯାଏ ନା
 ଭଗିବନ୍ଦିଙ୍ଗା ଅମୁକ ପୁଭୃତି ଏଥାନେ ମୁମ୍ବ ଆଜେନ
 କାର୍ଯ୍ୟ କୁର୍ମ୍ଭର କିଛୁ ବକ୍ଷାନ କୁରିଯା ଦିତେ ପାଇଁ
 ନାହିଁ ଠାଓଯାଇତେଛି ଶ୍ରୀକୃତ କୁତ୍ତା ରାଜା ଯହା
 ଶଯ୍ୟେର ଆଗିଧନ ହିଁଲେ ଏବୁ ପୁର୍ବାର କୁରିତେ
 ପାରି ବା । ବିଶେଷ ପଞ୍ଚାତ୍ତ ନିବେଦନ ଲିଖିବ ।
 ଶ୍ରୀଯୁତକାଳିମକ୍ଷିର ରାଯେରଦେଇ ବାଟୀତେ ଯହା
 ତାରତ ପୁନ୍ତୁକୁ ଆରମ୍ଭ ହିଁବେଳେ ତାହାର ମୁଗ୍ଗାଟୀ
 ସତ୍ତି କୁରିତେଜେନ ତାହାତେ ଅପନାରଦେଇ ଓ
 କିଞ୍ଚିତ ବ୍ୟାଯ ବ୍ୟାସନ ଠାହି ଶ୍ରୀତା ଇତ୍ୟାଦି
 ଦିତେ ହିଁବେଳେ ଏବଂ ଆର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟାଯ ବ୍ୟାସନ

ଓবে মহাশয় কর্তা পাহা আবশ্যক হয় করি
 বেন আমাকে লিপ্তনাবিক আৱ কিছু আপ
 সাংবিত্য পাহা হয় ভুৱাই পাঠাইৰ কলানিষ্টুৱেৱ
 শীযুক্ত ন্যায়বাণীৰ ভট্টাচার্য মহাশয় মহা
 শয়েৱ আজা পত্ৰ লইয়া এপানে অদ্য ঢাকি
 দিবস ইল পেশিয়াছেন তাহাৰ বিষয়
 মহাশয়েৱ পঞ্চে এৰো তাহাৰ পুনৰ্জ্যান অৱ
 গতি ইইয়ানি সময় অতি যন্দ একাবন
 সময়ক সুসাঁৎ কৰাচিত কৱিতে পাত্ৰি কিন্তু
 ইহাৰ পুতুল এখন ইতে পদিতু না হয় তাৰে
 চন্দ্ৰাদিত্য কলক এৰো প্ৰেহাৱাও অন্য স্থানে
 যাচিব্বা কৱিতে পাত্ৰিবেন না অতএব এ
 নিশ্চিত কিছুকাল ঘনপুৰুষক পুৰুষেনে চেড়া
 কৱিয়া যে পৰ্যন্ত হয় তাহা কৱিয়া ভট্টাচার্য
 কে সাতি সাংগীত্য কৰিয়া পাঠাইৰ মে জন্য
 কোন চিন্তা কৱিবেন না ইহা শীঘ্ৰেনে
 নিবেদনমিতি ।—

ପିତା ଏବଂ ପିତୃ ତୁଲ୍ୟ ମରୁଳଙ୍କେ ।—

ପରମ ପୁଜନୀୟ ଶ୍ରୀପୁଜ ପିତା ଯହାଶୟ ।
ଶ୍ରୀଚରନ ପୁଣିଲେଷ୍ଟ ।—————

ମେରକୁ ମ୍ୟା ପୁନାମ୍ୟ ନିବେଦନଙ୍କ ବିଶେଷ ।
ଯହାଶୟର ଶ୍ରୀଚରନାଶିବର୍ଦ୍ଧାଦୈରତ୍ନ କଳ୍ପାନ ପରଂ
ରାତ୍ମୀ ହଇତେ ଶ୍ରୀପୁଜ ଦାତୀରାମ ଦାସ ପୌଣିଶ୍ଵର
ଜେନ ସାଥୀ ସମନେର ଅନ୍ତାଟନ ହଇଯାଇଁ
ତାହା ପୃତ୍ୱରୁ ଭାବନାର ଯଦ୍ୟ ଛିଲ ବିଶେଷ
ଦାସେର ଆଇମନେ ଅଧିକ ଏଥାନ ହଇତେ
ହଟୋତ କିନ୍ତୁ ଯୋଗ୍ର ହୟ ଏହା ପୁଷ୍ଟବା ହଇତେଜେ
ନା କିନ୍ତୁ ଦେଓଧାନ ତଣ ମରୁଳ ବିଷୟ
ନିବେଦନ କୁରିଯାଇ ନିର୍ବାଳୀଓ ହତ୍ୟା ଘାୟ ନାହିଁ
ବିଶେଷ ଦୁଇ ଏହେ ବିଦିତ ହଇତେ ପାରିବ ତୁରା
ଶ୍ରୀଚରନେ ନିବେଦନ ଲିପିତେଜି ଠାଓରାଇଯାଇ ଯଦି

मेषाने किछु मासिता ना इय डबापि वज्ज
 पंत्र रुद्रियां धाहा पाठाइव एषत ईहा। लाहि
 पे इय पञ्चात् निवेदन लिघिर आर शुभत
 काशदेवराय एर्हाने आमियाजिलेन ताहार
 मातार ॥ पुष्टि ईयाचे छ हिलेन ताहार
 शाप्य वीन किछु छिल मे समस्त ताहार भूत्
 यामिता शुभत नन्दकिशोर मरकार ओठाइया
 लईया गियाचेन ईहार वास्तु ताहार शाने
 किञ्चित्कात्र अनुभाव इय नाहे ढाय दि
 भावे ए मरुल आलोकन रुद्रेन जाना धाइ
 डेजे तिनि गहारि रुद्रिते उद्यत ईया
 छिलेन ताहाते आमि विस्त्रै रुद्रिया मस्ति
 शुक्लित रामियांजि महाशंखेर निरुट धाइवेन
 ठांडुआइयाचेन यहांगुण ठेका भूर्वरु धाहाते
 एकटे विठिकिंमा ना इय ए मत रुद्रिते
 आज्ञा ईवेह आश्रुलह रुद्रातित तर्ग
 नाहे रजः अन आश्रुलह नक्ष ईयाचेन

याहाते सर्वत्र रुक्षा हय पंरायष्ट आजा
 हइवेक अपानकार कर्ता आदा दूडेशाम गित
 हइल विशुद्धाप ताहारोहने दक्षिणाखले
 शियोचने ताहाते झाज कम्ब ममन्त कद्द
 हइयोचने आमदा प्राय दमिया आजि शीघ्र
 देवर्णान महान्त नुउहात्रित दिठार चूले
 पाइया थाक्कन अनेकान्त कदातित कम्ब पाओया
 ना याओया तुला कोन कम्ब नाई उभयित
 कोन दिघम् कर्तार आगमनाप मृक्ति
 थाक्के देवर्णान महान्तर काजे दर्श दिन
 विदाय अनुक्तान करियाछि एदिओ हय उवे
 किन्तु कालेर कारन आयि शीठन निरुट्टे
 नैशियुध निवेदन करिव । शुनिलाय
 क्षेत्रेर अनेकै लोक ॥ गंगामाने
 आसितोचने ताहारदेर कारन वासा
 इत्यादि अनुमक्तान करिया झापियाछि क्षेत्र
 आहेमन पक्कात आगमनाप निवेदन लिपिव

ବ୍ରାହ୍ମଗୋପାଲରୀଘ୍ୟ ଯହାଜମେତ୍ର ଦେନାରୀ ଦୀର୍ଘ
ମନ୍ତ୍ରବିବାରେ ଶ୍ରୀବ୍ରାହ୍ମପୁର ଗିଯାଇଲେ ତାହାର
ଦୂର୍ବଳି ଯେ କିଛୁ ମନ୍ତ୍ର ସଙ୍କ ତାହାର ଓପର
ମନୁଷ୍ଠ ବିଭୂଷି ବଡ଼ କି ଗତିକ ହୟ ବଳୀ ରୀଘ୍ୟ
ନା । ଯେ ହୟ ବୁରାଘ୍ୟ ଜୀବା ରୀବେଳ ।
ନିବେଦନଶିତି ।—

ପିତା ଏବଂ ନିଜୁଲ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରକ୍ଷଣ ।—
ପରମ ପୁଜନୀୟ ଶ୍ରୀଯୁତ ଅମୃତ ଯହାର୍ଶ୍ୟ ଶ୍ରୀଚରନ
କମଳେଷୁ ।—

ଶ୍ରୀଚରନ ନିରୁଟ୍ ହେତେ ପୁଜାନେତ୍ର ପରେ ଚତୁଥ
ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରେଁଣିଯା ଦେଖି ଏହାନକାରୀ
ମନ୍ତ୍ର ଲୋକ ତୈତନ୍ୟଦେବର ମେଳୀର ଗିଯାଇଁ
ତୈତନ୍ୟଦେବର ବିଦରନ ଏହେ ଦୈତ୍ୟଦେବୀ କହେ
ପୁରୁଷଙ୍କାଳେ ବିଷୁ ଅନ୍ତର୍ବଳ୍କ ଦୈକ୍ଷତ ପୃଥିବୀରେ

ଆନ୍ଦୁ ଆଲ୍ପ ଛିଲ ହଵିଭକ୍ତି ସ୍ୟାତିବେଳ ଜୀବେର
ମୁକ୍ତା ଭାବ ଏତଦ୍ୱୟେ ଆମିନେ କୃଷ୍ଣ ଦେଶର ଶତ
ଠାରି ହେଲ ନବଦୀର୍ଣ୍ଣ ପୁଣିଯଦ୍ୟ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାର୍ଥ୍ୟଶ୍ରୀ
ବୁନ୍ଦନେର ଓରମେ ମଚି ବୁନ୍ଦନିର ଓଦରେ
ଅବତାର ହେଲେନ ତାହାର ନାମ ଖୁଇଲେନ
ଗୋରାପିଠନ୍ଦୁ । ପରେ ଏହି ଯାତ ବାଲ୍ୟକ୍ରିଡାର
ଆଲ୍ପ କାଳ ଘାପନ କରିଯାଇ ନବଦୀର୍ଣ୍ଣ ପୁଣିନ
ଭୂର୍ଣ୍ଣାର୍ଥ୍ୟ ଆବାସୁଦ୍ଧବ ସାରବତୋଯେର ଚତୁର୍ବୀ
ପ୍ଲାଟିଟେ ପାଠେନ ଯେତ ଆର୍ଯ୍ୟ ପତୁଯାଇଁ ଓ
ପାଠେନ ଉନିଓ ମେହି ଯାତ ପାଠ କରେନ ବଟେ ।
କିନ୍ତୁ ଭୂର୍ଣ୍ଣାର୍ଥ୍ୟ ଯାହା ଏହବାର ଆଶ୍ରୟାତ କରାନ
ତାହା ଉକ୍ତନାତ ଆଭାସ ହେ ଏ ଯାତ ଓପଞ୍ଚ
ଯେବୀ ଏବଂ ଯାହା ପାଠେର ଯଦ୍ୟ ଆଇମେ
ନାହିଁ ତାହାଓ ଶୁଣିଯା ଅବଗତ ଏତ ଶ୍ରୁତିରେ
ଆର କରିବାନ ଏବଂ କମଳାଦି ବାକ୍ୟ ଅଶ୍ଵତ
ଉତୁଲ୍ୟ ଇହାତେ ସାରବତୋଯ ବିମ୍ବଯାପନ୍ତି ହଇଯା
ଦିବେଚନା କରିଲେନ ଏ ଦାଳକୁ କଦାଚ ମାଯାନ୍ୟ

तोहे इहार उमड आव किछु थांकिवरह
 ताहार मल्देह नाई। एই ठिकाते भट्टाचार्य
 अदा मवर्दा तैतन्यर पुति उठेह थाळेन
 इहार परिष्कार निश्चित भट्टाचार्य समस्त
 पत्तुर्यारदेव आज्ञा कुरिलेन तोशरा एक
 अन पुति दिवम पुाते आमर धुतःस्मानेर
 समय दुति वस्त्र एवं पुष्पर शोजि घाटे
 लइया याईও एই निश्च थांकिल। उदनक्तारे
 पत्तुर्यारा पुति दिवम मेह लियम एक
 अन वस्त्र ओ पुष्प घाटे लइया यान एই यत
 खारि तैतन्यर पालार दिन तिनि ओ मेह यत
 कुरिलेन भट्टाचार्य गोरास्तिगमन जानिया
 रुठि पर्यातु जले दोउइया वस्त्र खारन
 तैतन्यरदिगेह इन्तु विस्तार कुरिले तिनि
 जले तिन ठारि पादार्पन कुरिलेन ताहार
 परविष्करणेर म्हले एकै पंथ पुम्हाटित
 पुति पदर उले इल इहा देखिया

ଭ୍ରାତାର୍ଥୀ ଚମତକ୍ରତ ହେଲେନ ହିନ୍ଦୁ ଉପନ
କିଛୁଇ ବଲିଲେନ ନା ପଟେ ମହାରାଣ୍ଡରେ
ଭ୍ରାତାର୍ଥୀ କହିଲେନ ଗୋଟାନ୍ତି ଶୁନ ଆଶାର
ନିଷେଦ୍ଧତ ଏତ ଦିବମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମି ଆଶାର
ପତୁରା ଜିଲ୍ଲା ବଟେ ଆଜି ଅବସି ଆଶ
ଆରଶ୍ୟକ ଲାଇ ପାଠ କରିବେ ଆଶାର ମୂଳେ
ଯାହା ହେବ ଆଶାର ମହନ୍ତ ପୁଣି ପୁଣ୍ୟ ଆଜେ
ଯଦି ଆରଶ୍ୟକ ହୟ ତାହା ମହନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି କର
ଇହାତେଇ ମହନ୍ତ ଅଭ୍ୟାସ ହେବେବୁ ତୁମି ଫେଟୋ
ତାହା ଆମାର ମୁଖୋଚର ହେଲ ତୁମି ମାର୍ଗିତ
ମନୁଷ୍ୟ ନହ ତାହା ଆଶାର ବନ୍ଦ ପୁନାନ୍ତର ମହୟ
ପୁରୁଷ ହେଯାଇଁ । ଐହା ଶୁଣିଯା ଗୋଟାନ୍ତି
ଦୁଃଖିତ ହେଯା କହିତେଜନ ମହାର୍ଣ୍ୟ ଆମି
ଆନନଦାର ପତୁରା ଯାହା ଆଜି କରିଲେତ
ତୁହାଇ ଆଶାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅତ୍ୱବ ମେଇ ଦିବମ
ହେତେ ତୈତନ୍ୟ ଭ୍ରାତାର୍ଥୀଙ୍କ ମହନ୍ତ ପୁଣ୍ୟ
ଆପନିଏ ଆଦୃତ କରିବେୟ ଆଜ୍ଞା କାଳେଇ ମହା

ମହୋପାଦ୍ୟାୟ ହଇଲେନ ଦେଶେତେ ପୁକ୍ଷାଶ
 ହଇଲ ଯେ ଗୌରାଂଗ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ନହେନ
 ଫିଲି କୋଣ ଅବତୀର ହବେନ ତାହାର ମନ୍ଦେଶ
 ନାହିଁ ଏହି କଥେ କହିବାକୁ ଛାଲ ପାତ୍ର ହୟ ଇତି ଶବ୍ଦୀ
 ଖେଳାର ବିଳାହ ଫମେ ଏକେର ବିଦ୍ୟୋଗେ ଅନ୍ୟ
 ହଇଲ ବସ୍ତୁକମ୍ ଓ ପଞ୍ଚିଶ ବନ୍ଦମର ହଇଲ ତାବତ
 ମୁଦୁର ଦୂର ପୁକ୍ଷାଶ ହୟ ନାହିଁ ଇତି ଶବ୍ଦୀ
 କେଶବ ତାରତୀ ନାମେ ଏହି ଜନ ଦେଉ ପଞ୍ଚିଶ
 ହଇତେ ଆମିରା ଚିତ୍ତନାଥଙ୍କେ ଗୋପ୍ତାତେ ତାହିଁଲା
 କହିଲେନ କହ ତୁମ୍ହି ନିଶ୍ଚିନ୍ତ୍ର ଆଜିହ ତୋହାର
 ଦୂର୍ଧ୍ଵ କିଛୁ ଯାନେ ନାହିଁ ଯେ କାରନ ତୋମାର
 ଆଗମନବୁଝ ତାହା ବିମୃତି ହୈରାଜ ଏହାତ୍
 କୁଥନେର ପରେ ତିନି କହିଲେନ ଆସି ପୁକ୍ଷାଶ
 ହୁଅନେର ଅମରିତିତେ ନିର୍ମଳ ଆଜି ଏବଂ
 ଆପନକୁଠାର ଆପେକ୍ଷିକ ପରେ ଦୂଇ ଜନ ନବଦ୍ଵୀପେ
 ହଇତେ ପୁକ୍ଷାନ କହିଲା ଶାନ୍ତିନୂର ଯାଇଯା ଆବୁ
 ଦୂଇ ଜନ ଅର୍ଦ୍ଧତ ଆବୁ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ତିନଜନ

ଅନ୍ୟାମ ଗୁହନ କୁରିଲେନ । ଏଥାମେ
ଈତନ୍ୟର ମାତା ଏବଂ ତାହାର ବୁଦ୍ଧନି ଏ
ଅମ୍ବାଦ ଶୁଣନେତେ ନିତାନ୍ତ ଶୋକାବୃତ୍ତା ହଇଯା
ଚିତ୍ତା ମୁୟୁଦ୍ର ଘର୍ମୀ ପରେ ଈତନା ଆଦେତ
ଏବଂ ନିତାନନ୍ଦର ଆନନ୍ଦାର ଦ୍ୱାରା ଏଣିକୁ
ମିଳିଲେ ଜାତ ହଇଲେନ ଯେ ମଂମାର ଆକୁଣ୍ଡା
ଦୂର ହୁଏ ନାହିଁ ଇହାତେ ଦୂଇ ଜନଙ୍କେ କହିଲେନ
ତୁମାରା ଆମ୍ବି ବୁଦ୍ଧି ତୋମାରଦେର ମଂମାର
ମାର୍ଗୀ ଆଜେ ଅତ୍ୟବ ତୋମରା ମନ୍ୟାମ ଗୁହନ
କୁରିଲେ ଭାଲ ହରି ନାମ ପୁରୁଷ କୁରନେର ମୂଳ
ତୋମରା ଓ ତୋମାରଦେର ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତରା ହଇବେଳେ
ତୋମରୀ ପାଇଯା ବିବାହ କର ଏବଂ ଗୁହମାଞ୍ଚୁମେ
ଥାକିଛ ଯତ୍ତ ପୁରୁଷ ହରି ନାମ ପୁରୁଷ କୁରହ
ଏମତ କହିଯା ଯେହାରଦିଗିକେ ଈତନ୍ୟଦେବ ଏତେ
ଗୁହନ କୁରିଲେନ ଯେହାର ଦୂଇ ଜନ ଗୁହମାଞ୍ଚୁମେ
ଥାକିଲେନ । ଈତନ୍ୟଦେବେର ଆରୁ୯ ଅନେକ

শিষ্য ইলেন। শত দুই শত লোক পারমার্থিক
মাতে করিয়া সমস্ত ব্রহ্ম রচন করেন এবং
লোকের দিগে ভঙ্গি জন্মাইয়া হরিমন্ত্ৰ
পুদ্বান করেন কৃতক কাল এবং করিতে
অনেকু লোক দৈক্ষ ইলেন হরিনাম পূর্ণিমা
ব্যাঙ্গ ইলে আপনি চৈতন্য নীলাঞ্জল পাইয়া
অন্তর্দ্বান ইলেন। সেই চৈতন্যদেবের
পুত্রিমন্ত্ৰ নবদীপে আজে তাহার মহোৎসব
বৎসরু হয় তাহাতে সমস্ত লোক দশনাপে
গিয়াজে তাহারদের আগমন পর্যন্ত আৰ্য্যা
এ মানে নিষ্ঠপলক্ষ পাক্ষিতে ইলে কার্য
সাধন। যত্তিকে পুত্রাগমন করিলে কি
ইলেক অতএব লোকেরদের আগমন।
পেক্ষিক আছি জাত কারন শীঢ়নে নিবেদন
করিলাম। এখানকাৰ পাদদীয় লোক পুঁয়
দৈক্ষ। আকু শৈব মৌৰ গানন্ত্য পুঁয় নাই।
বুক্ষন পাহাড়। আছেন তাহারাও স্মৰণ